

13^e JAARGANG N° 1 – 17 MAART 1933

LOSSE NUMMERS 15 CENT

OPLAGE BOVEN 90.000 EXEMPLAREN

DE STAD

GEÏLLUSTREERD WEEKBLAD

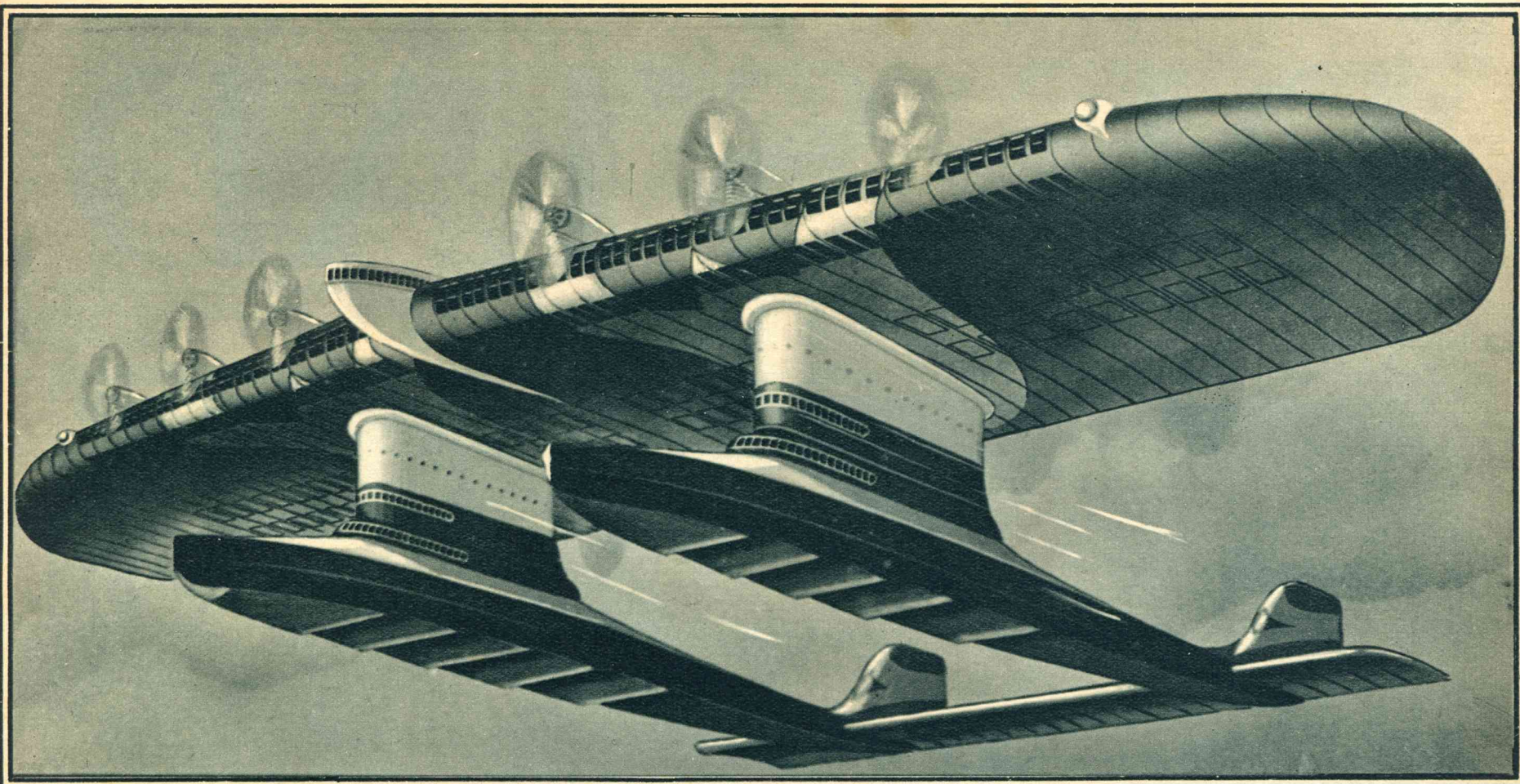
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS

AMSTERDAM

REDACTIE EN ADMINISTR.
N.Z. VOORBURG WAL 262
TEL. INT. 33170 GIRO 97946

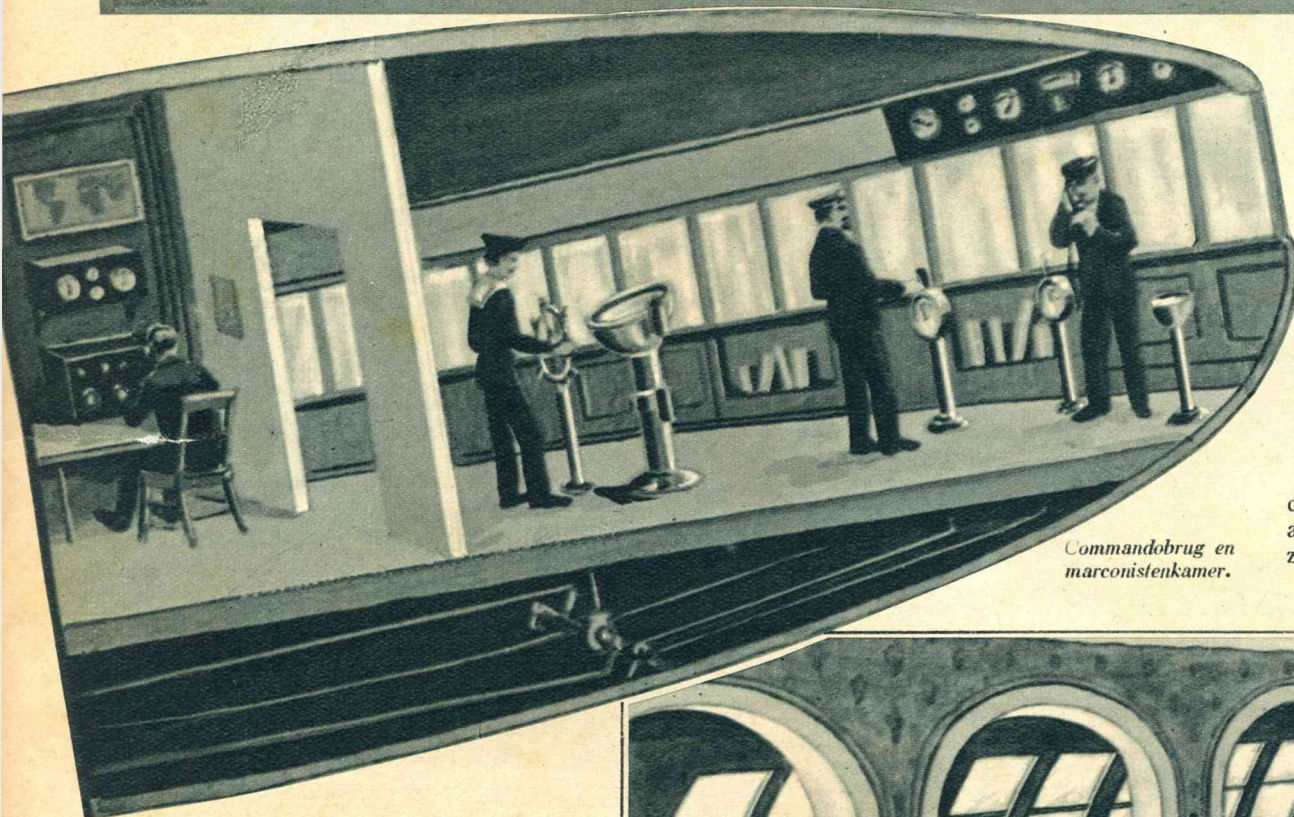

LENTE'S EERSTELINGEN

De luchtrens tijdens zijn vlucht.

Het Luchtverkeer in de

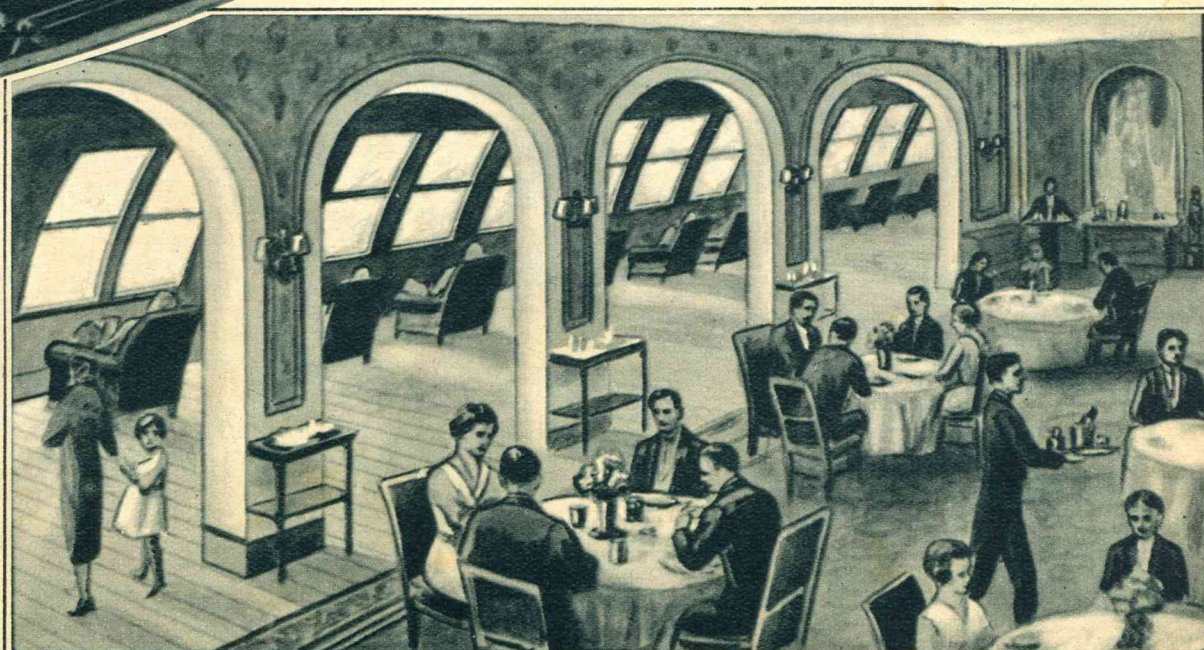
Commandobrug en marconistenkamer.

In het vorige nummer konden wij onze lezers een en ander vertellen en laten zien betreffende de verwoonderlijk snelle ontwikkeling van het vliegwezen sinds het einde der achttiende eeuw. Ditmaal vinden zij op deze pagina's een toekomstfantasie, die misschien meer kans heeft om eens werkelijkheid te worden, dan men wellicht op het oogenblik wil toegeven.

Herinneren wij ons slechts den geweldigen afstand, die er ligt tusschen den eersten ballon van Montgolfier en de Zeppelin van Dr. Eckener, dan zullen wij het niet wagen om het plan van Amerikaansche ingenieurs, waarvan hier 'n deel in beeld is gebracht,

voor „hersenschimmen” uit te schelden. Dit project gaat uit van het feit, dat ondanks de verschillende geslaagde oceaantochten door vliegtuigen en Zeppelin, van een geregeld transatlantisch verkeer nog geen sprake is.

Een geregeld verkeer tusschen Europa en Amerika zou eerst rendabel zijn, wanneer er 'n degelijke financiële basis zou gelegd kunnen worden. En dit is alleen mogelijk, wanneer van 't geregelde vliegverkeer tusschen beide continenten 'n even druk gebruik zou worden gemaakt als thans bij de stoomvaartmaatschappijen het geval is, m.a.w. : getracht moet worden een vliegtuig te bouwen, dat in één vlucht zooveel passagiers en goederen zou kunnen vervoeren, dat de inkomsten aan vlieg- en vrachtprijzen een flink batig saldo zouden opleveren.

Eetzaal en mandeldek aan boord van 't vliegtuig.

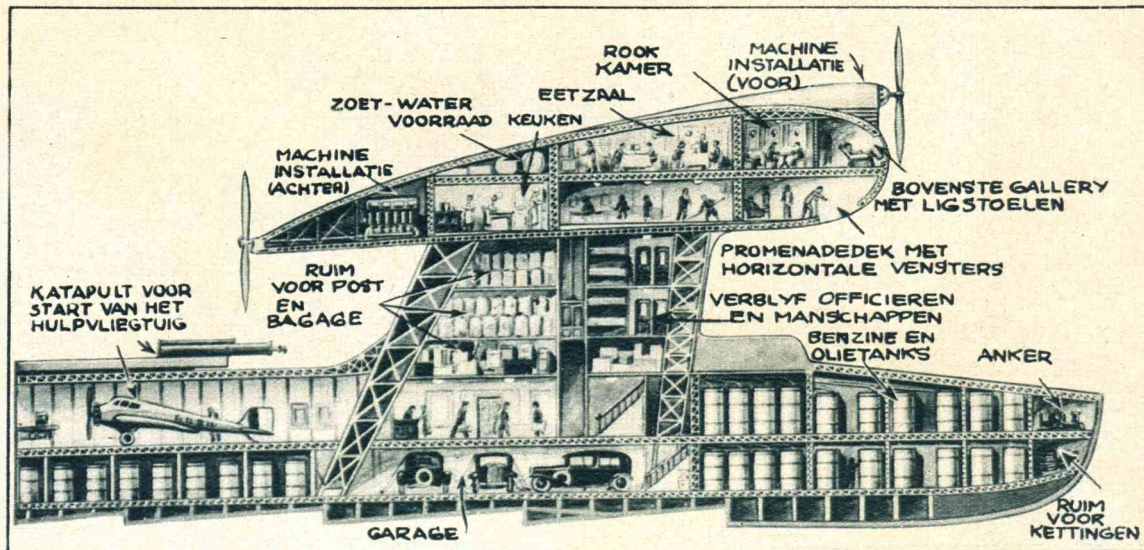
Doorsnede van het ontworpen reuzenvliegtuig.

Zulk een reuzenvliegmachine is thans door een aantal Amerikaansche ingenieurs ontworpen.

Het vliegmonster zal 100 meter lang zijn en de spanwijdte tusschen de vleugels zal 183 M. bedragen. In 13—16 uren zal het 1500 passagiers over den Oceaan kunnen brengen, zoodat men den afstand Amsterdam—New York in een dag zou kunnen afleggen.

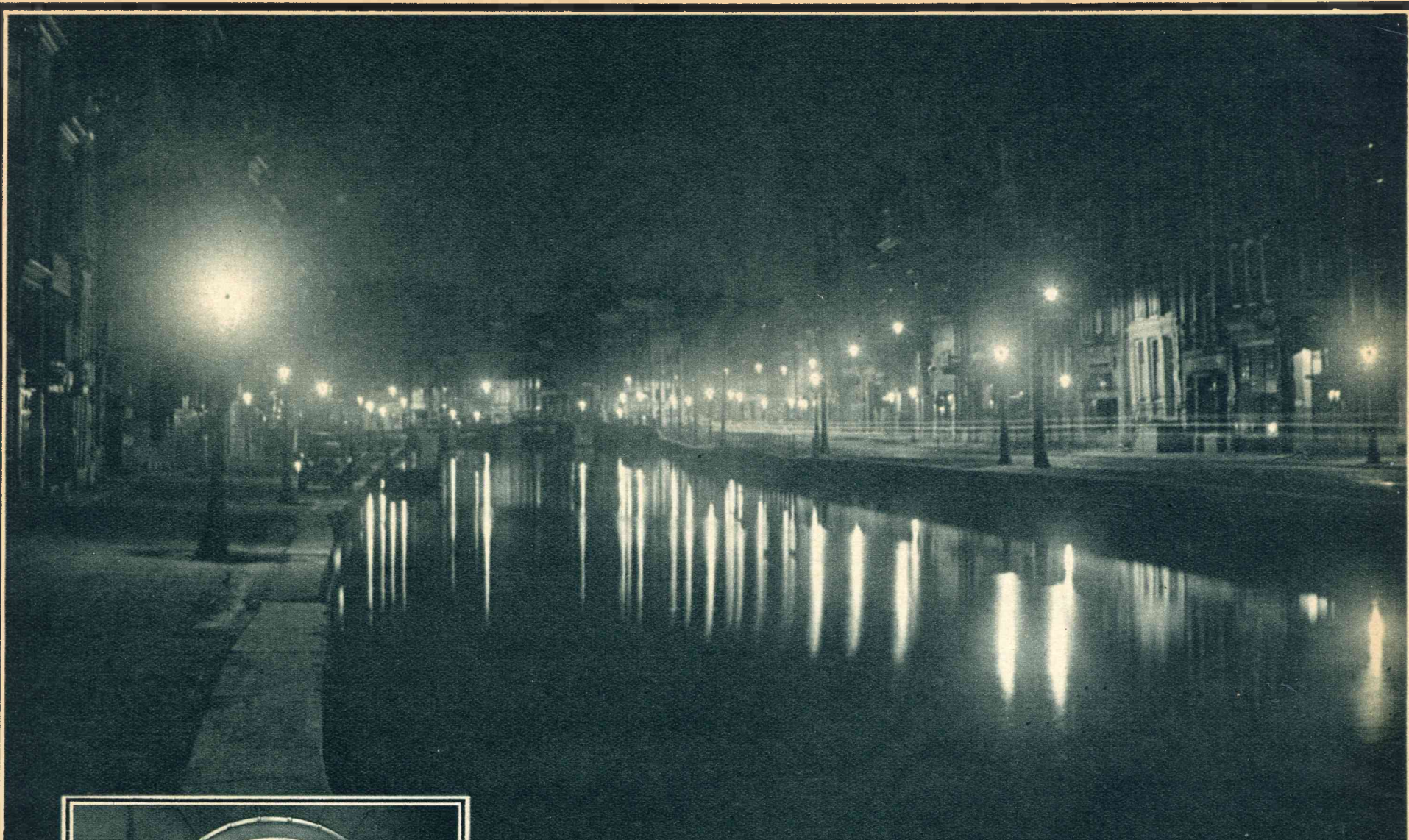
De gemiddelde prijs voor een plaats in het modern ingerichte en van alle comfort voorziene vliegtuig zou zevenhonderdtachtig gulden bedragen. De Amerikaansche technici beweren, dat de verwezenlijking van hun plan slechts een kwestie van tijd is; en wie zal hen durven tegenspreken?

Een havenbeeld der toekomst. De oceaanvlieg-machine is zoojuist, met 1500 passagiers aan boord, geland. Het vliegtuig wordt voortgedreven door twaalf motoren van 100.000 P.K. ieder.

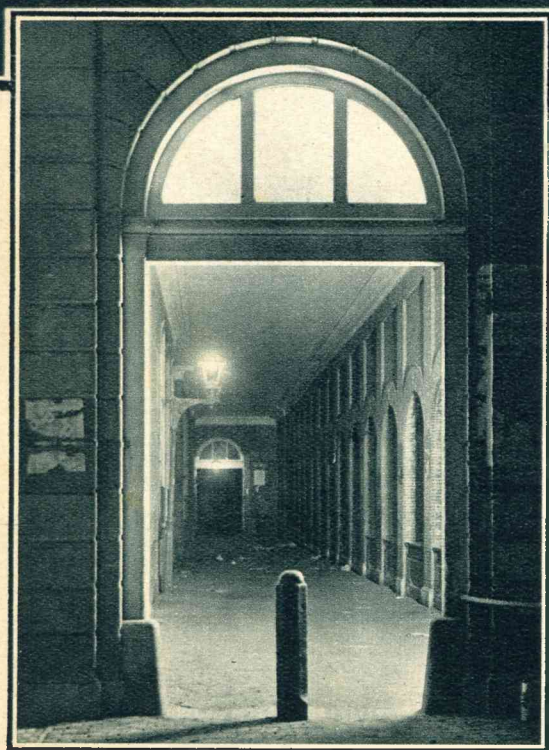

Toekomst

Het Rokin, ver na middernacht.

De Oudmanhuispoort, die van het eene naar het andere eind alleen des nachts te fotografeeren is.

DOOR

NACHTELIJK AMSTERDAM

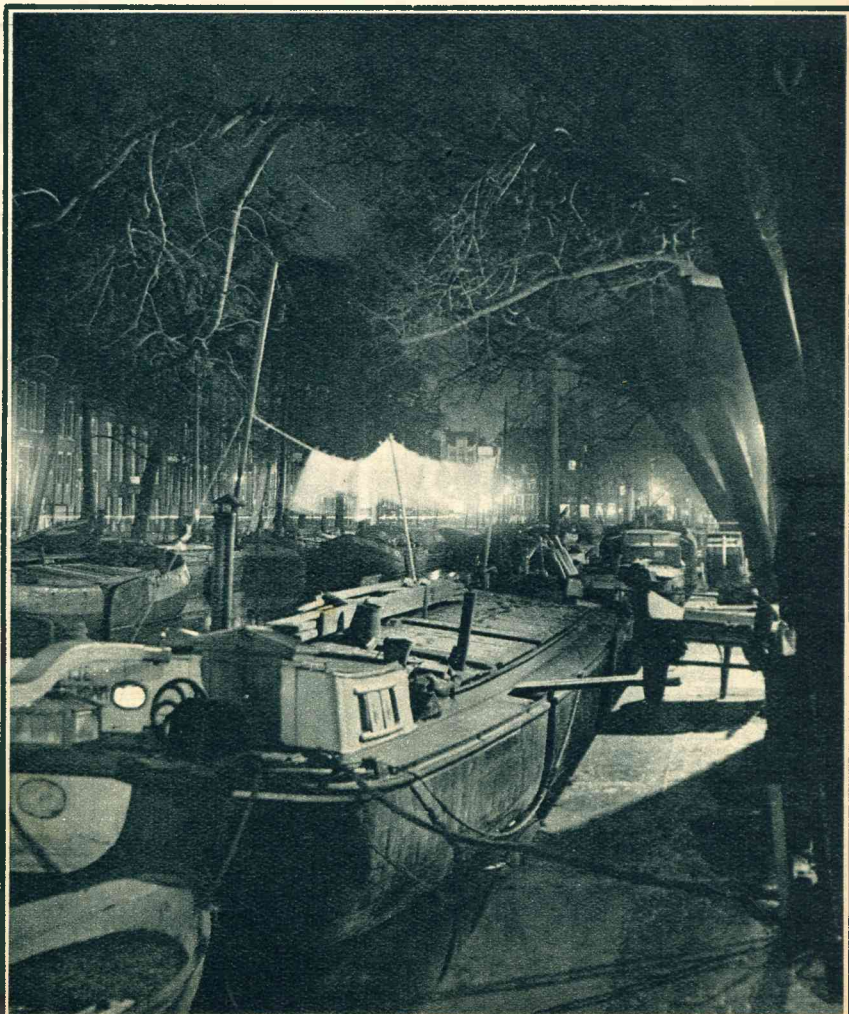
plaatsing van een artikel, dat een of ander historisch detail uit de geschiedenis van Amsterdam behandelde. Amsterdam is dan ook een stad om heimwee naar te krijgen als men in den vreemde toeft, want zij is altijd verrassend, en steeds ontdekt men nieuwe mogelijkheden, nieuwe geheimen, nieuwe schoonheid aan haar.

Zoo is nachtelijk Amsterdam iets bijzonder moois. Er zijn menschen, die zich meenen te moeten beklagen, dat Amsterdam geen nachtleven heeft, gelijk b. v. Brussel dat kent. Het eigenaardige is dat deze klagers meestal voor tien onder de wol plegen te liggen. Verlichte gevels en laatrijdende trams en café's met nacht-permissie zijn natuurlijk wel heel aangenaam om eens naar te kijken of om eens een keertje in te zitten, maar waarom zou men ons opdringen, datgene, waar wij zeer bepaald geen aanleg voor hebben?

Wij kennen het ontwakende, het avondlijke en het Amsterdam op den middag. Wij hebben de hoofdstad gezien in alle vier de jaargetijden en in ieder seizoen was zij anders en wonderlijker van kleur en atmosfeer. Wij wonen in het luidruchtige, jachtige Amsterdam, waarin echter de stille en innige hoekjes nooit geheel verloren gingen, maar blijven bloeien als oasen in woestijnen van asfalt. Dat Amsterdamsche leven, woelend en wentelend, het heeft zich aan ons vastgezogen, en wij kunnen er niet meer van los komen.

Dat is ons geluk, want het is goed met de stad zijner inwoning te zijn samengegroeid. Het is een goed teeken als de heele burgerij overeind vliegt, wanneer vandalenhanden zich uitstrekken naar het historisch schoon, en het is eveneens een prijszwaardige eigenschap van den Amsterdammer, dat hij met die liefde voor zijn stad niet te koop loopt, er zelden over spreekt, maar haar des te dieper gevoelt.

Hij kent zijn stad en voor haar geschiedenis interesseert hij zich. Op redactie-bureaux kan men dat goed bemerken na publicatie van oude prenten betreffende het Amsterdam van vroeger, of na

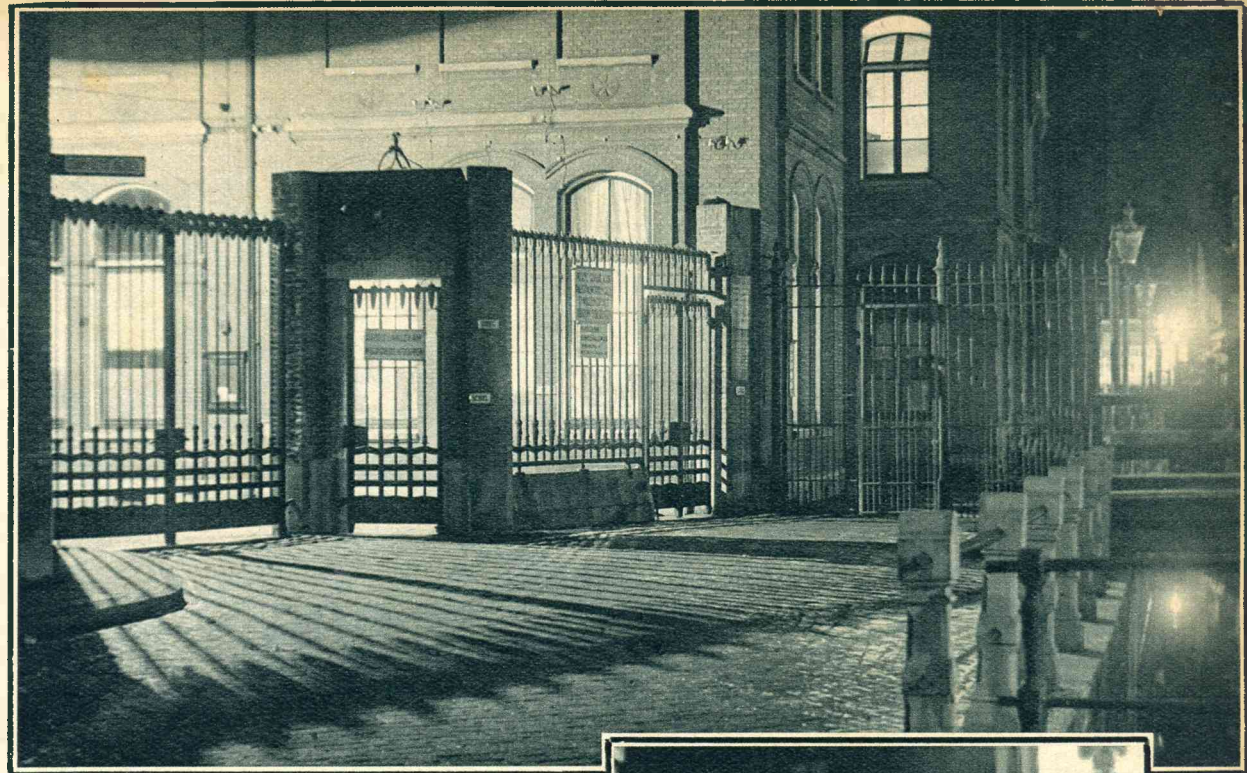
Een schuit, die helder ligt in het licht van een lantaarn.

De ras-Amsterdammer is niet mondain, hij heeft een beroemden afkeer van „kouwe drukte”; hij gaat wel laat naar bed, maar den avond brengt hij thuis door. De eerste weken, verondersteld eens, dat wij een „nachtleven” rijk zouden worden, zou hij ook uitgaan, méédoen, en den boel misschien eens flink op stelten zetten, maar daarna zou de aardigheid er ook heel beslist voor hem af zijn. „Wat koop ik er voor?” zou de Groot-Mokumer zeggen, en na drie weken zou het Amsterdamsche nachtleven onherroepelijk zijn ingedut.

Maar of het zoo niet beter is, als het thans is? Het is waar, 's avonds om tien uur kan ieder, die daar zin in mocht hebben, zich met een mitrailleur gaan oefenen in de Kalverstraat — hij zou niemand raken. En wie om half elf over de grachten loopt, wordt scheef aangekeken; en wie om twaalf uur in de Noorder Amstellaan wandelt, staat den volgenden morgen in het Zuid als een onfatsoenlijk mensch bekend; en wie, in welke straat of steeg ook, na twaalf uur wordt waargenomen, dient zonder meer te worden opgepakt en naar den naastbijzijnden politiepost gebracht. (Behalve dan als hij nachtredeacteur of verkiezingsleuzenschilder van beroep mocht wezen.)

Dit alles heeft echter zijn voordeelen. Want steden met nachtleven ontberen een nachtelijk leven, en dit laatste is juist in Amsterdam van een bijzondere schoonheid.

Geheel stil is Amsterdam des nachts nooit — gelijk het nergens in Nederland heelemaal stil is. Wandel des nachts over de verste heuvelen van Drente of door de wijdste polders van Noord-Holland, altijd hoort ge wel ergens een trein rangeeren, of een hond aanslaan, een motor aan-

De ingangspoort van het Binnengasthuis.

zetten. Zoek de stilste hoekjes van Amsterdam op, wandel in de nieuwste, verstgelegen woonwijken, altijd hoort ge iets. Soms is het de verre claxon van een taxi, die zich snel voortrept. Wie zit er zoo laat in? Een dokter, een dief, een diva? Een ander maal verneemt ge het zachte voort-suizen van een fiets over asfalt — een geluid, dat overdag geheel verloren gaat. Ergens valt een raam dicht, verderop zijn het stemmen, die ge

'n Oud hoekje aan de Brouwersgracht.

meent te hooren: twee idealisten beraadslagen over de Nieuwe Orde.

Eenzaam gaat de nachtwandelaar zijns weegs. Overdag beletten zijn bezigheden, of de rumoerige activiteit der energieke lieden hem te denken; thans gaat hij, bevrijd van de dagelijksche sleur, alleen en peinzend door zijn stad.

Wellicht mijden zijn vrienden hem, omdat hij des nachts zijn huis pleegt te verlaten; maar hoeveel dierbaarder zijn hem de stilte en de vertrouwde gezichten der huizen, die zich beschermend naar hem toe schijnen te buigen. Hij, de nachtelijke slenteraar, mag dan des daags gewantwoord worden, omdat hij het gezelschap der uitgeslapenen mijdt, nu komen zijn echte vrienden uit hun schuilhoeken te voorschijn. Het zijn de verworpenen van het leven, de trotschen en de verbannen; het zijn zij, die hun leed wegspoelden of die misdaden te verbergen hebben. Maar hoeveel mensche-lijker zijn zij niet dan de lieden, die in het zonlicht paradeeren en van hun eigen malle opgeblazenheid niets bemerken.

De „nachtbrakers” groeten elkaar, ofschoon zij elkanders naam zelfs niet kennen, met een glimlach, met een oogwenk; zij weten, dat zij de ware genieters zijn: „want alles is bij dag zoo innig niet”.

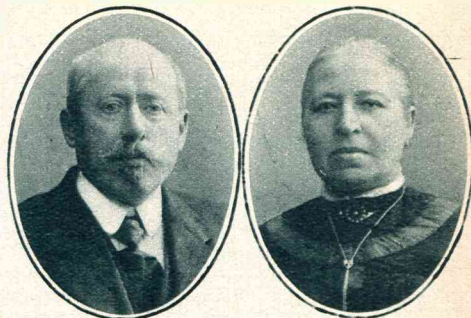
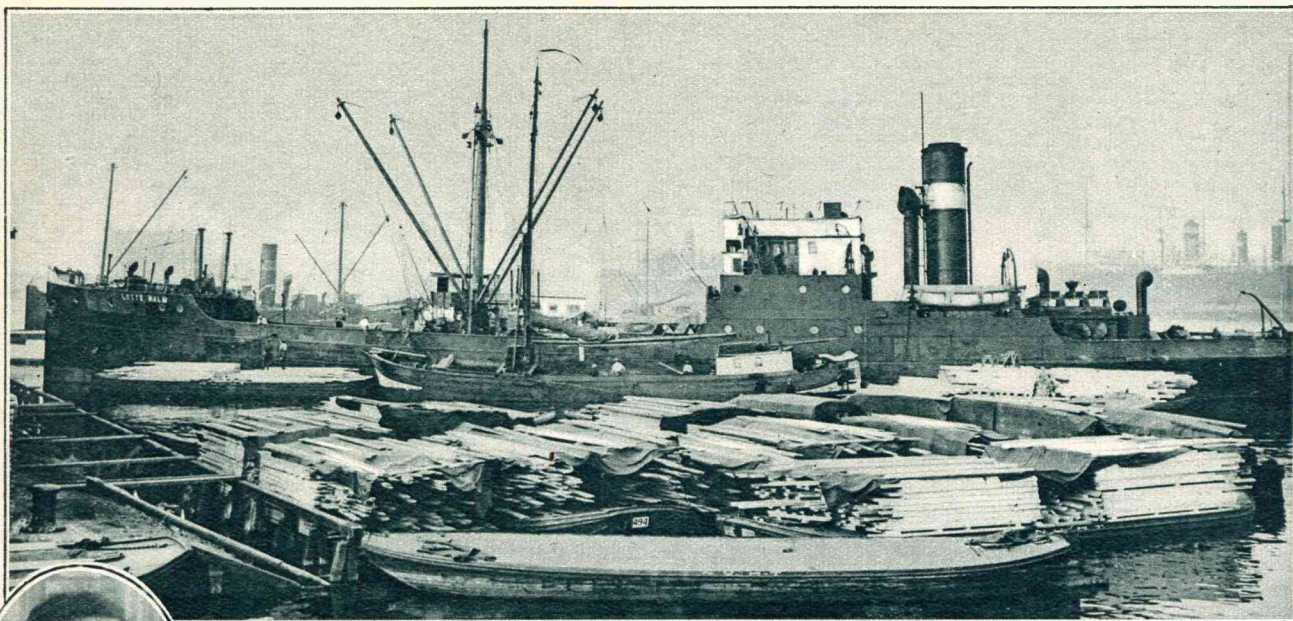
Als strak gespannen zilveren draden glimmen de rails, het grachtwater wiegelt zachtjes in het licht der lantarens, de boomen schijnen eindelijk tot rust te zijn gekomen en zich te bedrinken aan de stilte, de trotsche bankgebouwen hebben hun kille waardigheid afgelegd — en een schichtige kat snelt zwart en lenig langs de huizenrij.

De wandelaar ziet dit alles. Hij denkt aan hen die slapen, en hij verheugt zich in de zwarte schoonheid van zijn stad.

Dan begint het te lichten en nu zoekt hij voor enkele uren zijn legerstede op.

Aan de Driehoekstraat in de Jordaan.

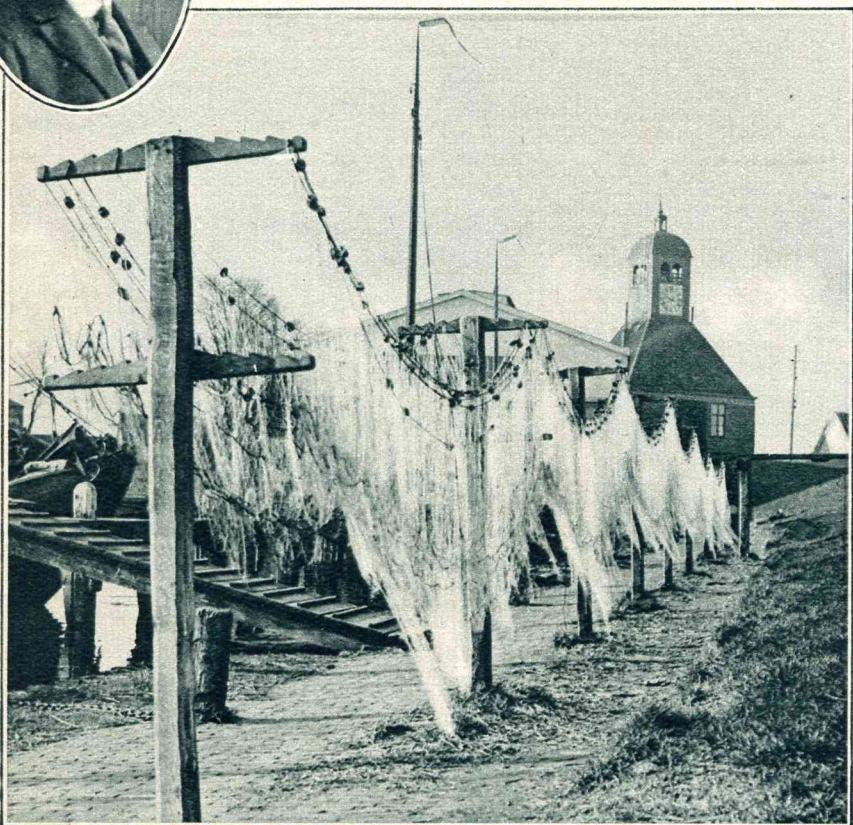
Het echtpaar W. J. Swankhuizen-Goedgeluk te Weesp viert 22 Maart zijn 45-jarige echtvereniging.

Het vrachtschip „Lotte Halm” bracht de eerste lading Finsch hout in de Amsterdamsche haven.

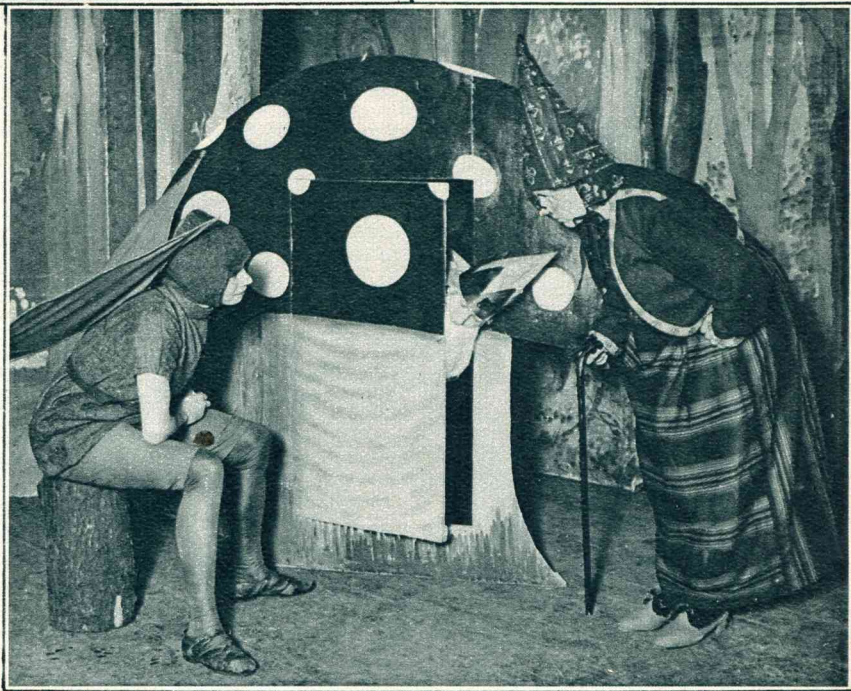
Ten bate van het Genootschap „Liefdadigheid naar Vermogen” werd onder leiding van Jeanne Bacilek de operette „Calligan de Aap-elf”, in het gebouw van den Werkenden Stand opgevoerd. Een scène uit het aardige spel.

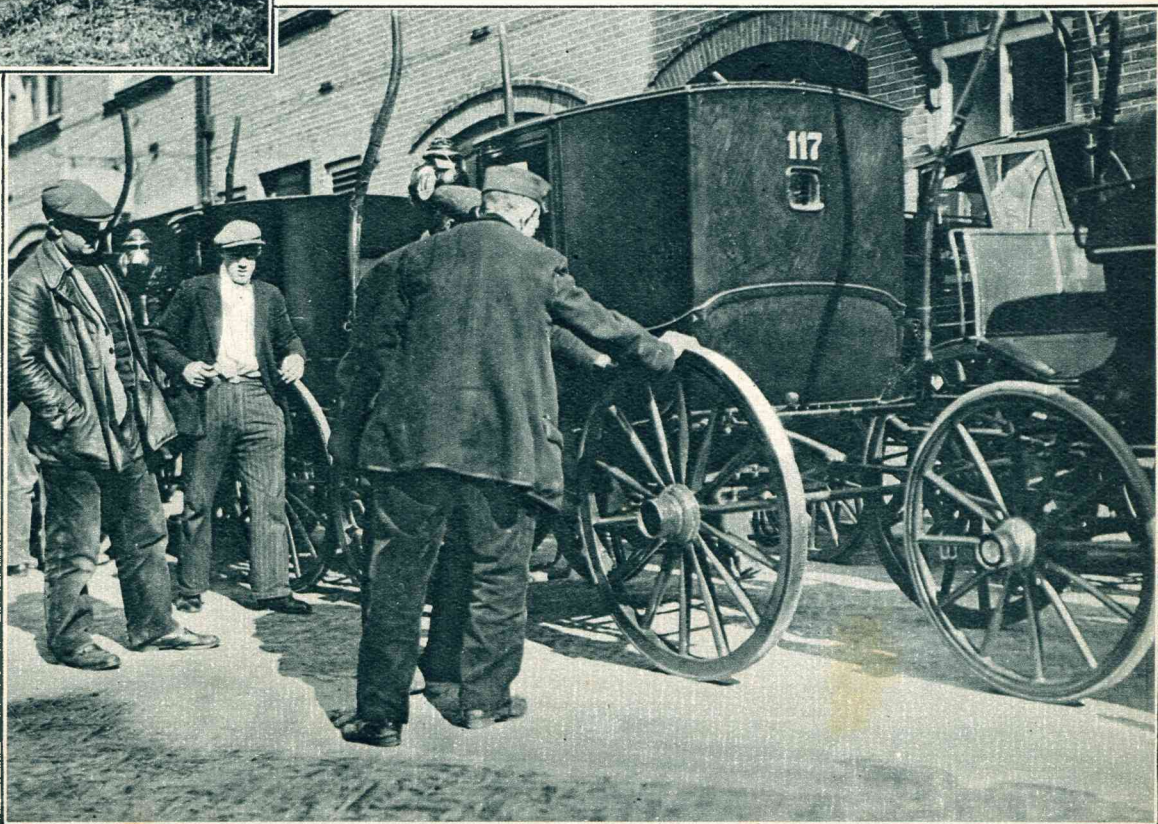
De heer H. Giesdoorne, Prinsengracht 8, was 16 Maart 35 jaar in dienst bij de firma Wijers, N.Z. Voorburgwal.

De botvangst op het IJsselmeer is dit jaar, ondanks de vrees, welke men voor het tegenovergestelde koesterde, buitengewoon gunstig. De Durgerdammer visschers hebben het zoo druk, dat het onmogelijk is om aan de vele aanvragen voor netten te voldoen. Het drogen der netten.

A'damsche foto's

BERICHT

voor onze kwartaal-abonné's!

Met dit nummer, tevens het begin van een nieuwe jaargang, vangt een nieuw kwartaal aan, dat eindigt met nummer 13.

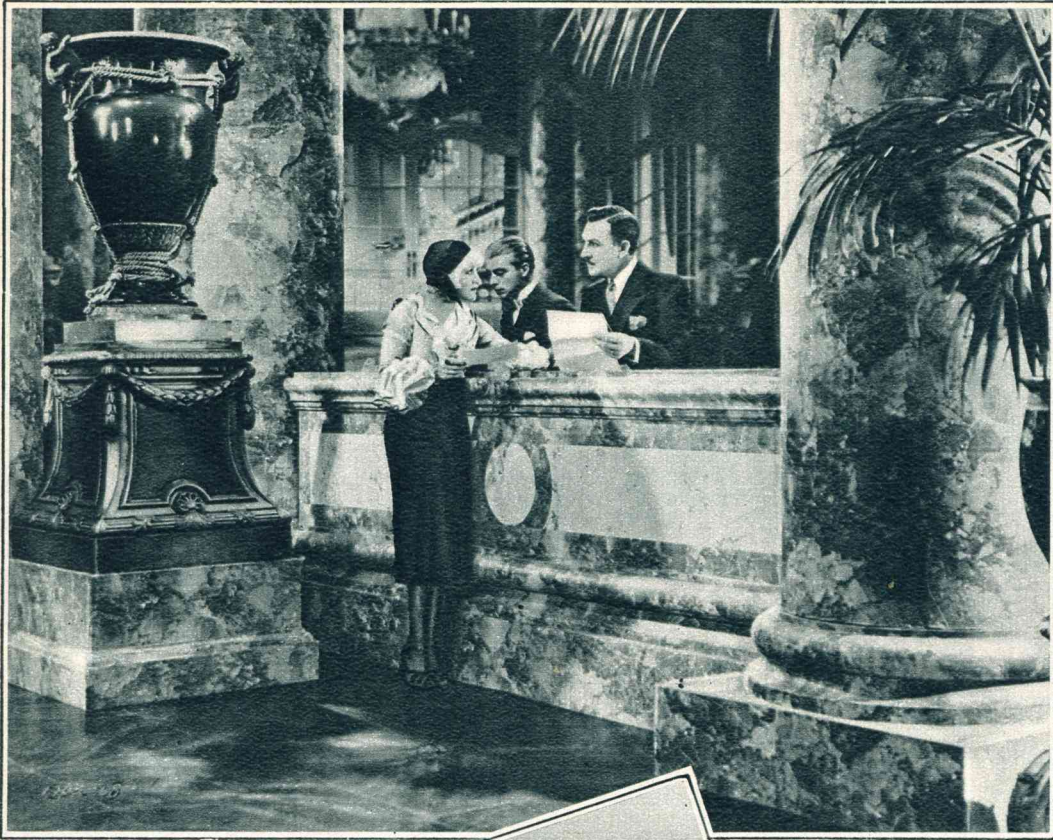
De ab-kvitanties zullen over enkele weken worden aangeboden, terwijl wij onzen lezers, die per giro betalen, beleefd verzoeken opdracht tot overschrijving te willen geven.

DE ADMINISTRATIE

Bij de Amsterdamsche Rijkswaard Maatschappij werd een groot aantal vigilanten en coupés van den stal v. d. Sleen geveild. De laatste getrouwen worden gekeurd.

IN HET STILLE MIDDAGUUR
(GEZICHT OP GROOTE MARKT MET GROOTE HOUTSTRAAT TE HAARLEM)

Een der erfgenamen Wendt zich tot het millionairshuis om te vragen, of „mijnheer de millionair nou nog niet dood is!”

Een meisje achter tralies, dat het toevallig erg goed gebruiken kan.

ALSIK 'N MILLIOEN HAD...

Drie leden van de knokploeg, die elkaar van louter pret uiteengerafeld hebben.

Dit is een zeer eigenaardige film, zoowel wat den inhoud als de bewerking betreft. Iedere acte is namelijk door een anderen regisseur geregisseerd, zoodat men in één film de kwaliteiten en eigenschappen van diverse regisseurs kan beoordeelen en met elkaar kan vergelijken. Voor een dergelijk experiment leende zich deze film uitstekend, want het verhaal, dat er aan ten grondslag ligt, is verdeeld in evenveel comedies of drama's als deze film aan acten rijk is. Een millionair, die het maar niet kan verkroppen, dat al zijn neefjes en nichtjes na zijn dood het geld zullen erven, waarop zij reeds tijdens zijn leven aasden, neemt een kloek besluit, laat zich een adresboek voorleggen, slaat het met zijn oogen dicht open en prikt men een penhouder klakkeloos op een bladzijde. De ingeprikte naam erft van hem één miljoen. Zoo gaat hij door, tot al zijn miljoenen over onbekende erfgenamen zijn verdeeld. Wie de erfgenamen zijn en hoe zij op die blijde tijding reageren, toont deze Paramount-film, die we met belangstelling tegemoet zien.

De lachende erfgenaam in het Oude Vrouwenhuis kan haar lol nauwelijks alleen op.

De doode Wreker

NAAR HET AMERIKAANSCH DOOR HERMAN ANTONSEN

Luistert u eens," begon hij. „Niemand uwer is aangehouden, omdat hij verdacht wordt van medeplichtigheid aan de misdaad. We verzoeken u enkel om ons te helpen den dader te vinden. We zouden u als getuigen hier kunnen houden, maar dat zullen we niet doen. We willen u alleen vragen, hier nog een paar minuten te blijven, totdat ik iemand ontboden heb, dien ik u allen graag zou willen laten zien, om te weten, of u hem soms meer gezien hebt. Mocht iemand uwer hem op het terrein van de misdaad gezien hebben, dan zou ons dat helpen om den meest monsterachtigen moordenaar te vatten, die ooit in onze stad geweest is. Wilt u ons in zoover helpen?"

„Als u dan maar opschiet!" riep een jonge man uit en de meesten stemden daarmee in. Holly ging vlug het vertrek uit naar den wachtenden politieauto.

HOOFDSTUK IX

SANDERSON HERKEND

Hugh Sanderson zat aan zijn lessenaar op zijn kantoor. Hij trommelde ongedurig op het tafelblad en staarde zonder iets te zien door 't raam. Hij was buitenzichzelf van kwaadheid. Tevergeefs had hij een vrijstelling onder borgtocht voor Marlyn Bogardus trachten te krijgen. Ze had zijn voornemens geheel in de war gebracht, door te verklaren, dat ze liever in hechtenis wilde blijven, totdat de autoriteiten ervan overtuigd waren, dat ze onschuldig was aan den dood van Olson. Hij had geen enkelen bediende op kantoor. Daar ging zijn zaak te slecht voor. Toen hij de buitendeur hoorde gaan, gaf hij zich niet de moeite op te staan en bleef op zijn bureau zitten trommelen. Na een poosje ging de deur van zijn privé-kantoor open en kwam Holly, door verscheidene anderen gevolgd, naar binnen.

„Zet uw hoed op," commandeerde Holly. „U moet met me meegaan."

„Wat moet dat betekenen?" vroeg Sanderson geërgerd.

„Komt er niet op aan. Gaat u maar mee!"

„Waarom?"

„Bent u dan bang?"

„Bang? Waarvoor?" vroeg Sanderson.

„Gaat u dan mee naar het Gateland-bureau. We hebben daar enkele mensen, die u eens moeten bekijken."

„Mij bekijken? Waarvoor is dat?"

„Het gaat over een moord. Of beter over de moorden op Olson en Hemminway."

„Hemminway?" riep Sanderson verbaasd uit. „U wilt me toch niet beweren, dat er weer een van de..."

„Ja, dat meen ik wel. En ik weet zeker, dat u al die twaalf juryleden met den dood bedreigd hebt. Gaat u nu maar gewillig mee, anders zouden we geweld moeten gebruiken. Begrepen?"

Sanderson nam zijn hoed op.

„Laten we dan maar gaan," zei hij.

Onderweg naar het bureau vroeg Holly, die in den auto naast Sanderson was gaan zitten: „Hoe hebt u het geleverd, om die lui met zoo'n steentje dood te schieten? Dat is volkomen een raadsel voor me."

„O, doodeenvoudig!" antwoordde Sanderson spottend. „Ik heb er een blaaspijp voor gebruikt."

„Maak er geen gekheid mee," waarschuwde Holly. „We hebben u geheel in onze macht en we zijn zeker genoeg van onze zaak."

In gewone gevallen zou Holly verschillende mensen tegelijk met Sanderson meegenomen hebben in het vertrek, waar de getuigen werden vastgehouden en dan gevraagd hebben: „Wie van deze mensen hebt u op de plaats van den moord gezien?" Maar ditmaal voerde hij hem er alleen binnen, omdat de getuigen woedend waren over

het lange wachten en niet langer geduld wilden oefenen, dan noodig was. Zoodra ze binnen waren, hief Holly de hand op en beval stilte.

„Heeft iemand uwer dezen man gezien in de buurt der plek waar Hemminway vermoord werd?" vroeg hij met luide stem.

Oogenblikkelijk was het doodstil. Allen vergaten hun misnoegen en kwamen dichterbij om Sanderson goed op te nemen. Hij was nauwelijks herkenbaar als de jonge advocaat, die Jali Bogardus verdedigd had. Hij was veel magerder geworden, zijn wangen hadden hun kleur verloren en hij stond voorovergebogen, met doffe oogen, waaronder zich diepe kringen vertoonden.

„Ja, ik heb hem gezien," zei eindelijk een vrouw. „Het was een paar seconden, voordat die man vermoord werd. Daarna was hij meteen weer verdwenen."

„Ja, ik heb hem ook gezien," viel een man haar bij.

Toen legden verschillende anderen een dergelijke verklaring af.

HOOFDSTUK X

DE DREIGENDE DOOD

En... wat zegt u daar nu wel van?" vroeg Holly, toen de getuigen weg waren en hij zich, alleen met Sanderson, op de bovenverdieping van het bureau bevond.

„Kom, stel je nu niet als een ezel aan," zei Sanderson kwaad. „Je weet net zoo goed als ik, dat een stel zenuwachtige getuigen altijd een paar idioten telt, die iedereen willen herkennen als den schuldige, als ze hem voor zich zien."

„Ja, maar je hebt toch bedreigingen tegen het leven van die gezworenen geuit, nietwaar? Waar was je op het oogenblik van den moord?"

„Op mijn eigen kantoor."

„Toen wij op je kantoor kwamen, was er niemand anders dan jijzelf!"

„Er is nooit iemand anders dan ikzelf."

„Hoe kun je dan bewijzen, dat je op dat oogenblik op je kantoor was?"

„Dat kan ik niet. Het is ook nergens noodig voor. Het is jouw taak om te bewijzen, dat ik den moord gepleegd heb, zelfs al was ik erbij tegenwoordig geweest!"

„Als jij den man dan niet vermoord hebt, wie heeft het dan gedaan?"

„Jali, natuurlijk!"

„Bedoel je soms, dat hij na de electrocutie bijgekomen en uit de gevangenis gesmokkeld is?"

„Heelemaal niet. Ik bedoel, dat hij hen gedood heeft van de andere zijde van het graf, op een

De heraut van den dageraad.

Het kwartiertje na schooltijd.

manier, waar ik niets van afweet. Dat kun je niet uitleggen. Maar kun je dan wel uitleggen, wat electriciteit is en duizend andere dingen meer?"

"Je bent toch zeker een ontwikkeld en verstandig mensch, niet waar?"

"Heelemaal niet," zuchtte Sanderson, "ik ben een van de grootste stommeriken die in de gevangenis zitten."

"Enfin, ik zal je in elk geval hier op het bureau houden," zei Holly, "je bent zoo brutaal geweest om te dreigen, dat je die menschen alle twaalf zou vermoorden en men heeft je herkend als een der aanwezigen op de plek van den moord."

"Je zult me hier wel moeten houden," zei Sanderson. "Ik zou zelfs niet weggaan, al stond je erop. Als je me hier niet laat blijven, dan gooi ik dadelijk bij iemand de ruiten in en laat me wegens straatschenderij oppakken. Ik zou voor geen geld van de wereld meer vrij rondloopen, nu ik zoo dwaas ben geweest, om die dreigementen te uiten. Ik blijf hier als gevangene, heel graag zelfs, totdat de rest van je dierbare gezworenen om zeep is gebracht!"

"Denk je dan, dat er nog meer aan gaan?"

"Vast en zeker," zei Sanderson. "En nou dacht je nog al, dat je mij goed en wel ertusschen had, hè? Nou kun je voor gek staan, als er weer een naar de andere wereld geholpen wordt, terwijl ik hier veilig opgeborgen zit!"

Holly verliet het vertrek. Dienzelfden avond hield hij met zijn staf een conferentie, over wat hun te doen stond.

"Er is maar één ding, wat we doen kunnen," zei hij, toen ze allen bijeenzaten, "en dat is, voorloopige maatregelen te nemen, om verdere moorden te voorkomen, terwijl we blijven zoeken naar den kerel, die het gedaan heeft. Ik ben er nog niet van overtuigd, dat Sanderson het niet gedaan heeft. Maar ik heb hem opgeborgen. En hij is het er geheel mee eens. En ik ben er ook nog niet van overtuigd, dat dat meisje het niet door een medeplichtige gedaan heeft. We moeten nu de andere gezworenen zorgzaam bewaken."

"Een hunner heeft de stad verlaten, dus zijn er nog negen," bemerkte de chef-detective.

"Laat ieder hunner dag en nacht bewaken," zei Holly, "en zoek uit, waar die andere heen is gegaan. Vraag of de politie in zijn verblijfplaats een oogje op hem wil houden."

"Er zijn er nog een paar, die de stad ook willen verlaten," zei een andere detective, "moeten we hen laten gaan, of zullen we hen tegenhouden?"

"Asjeblief niet!" zei Holly. "Vraag ze desnoods of ze gaan willen. Als ze buiten ons district vermoord worden, dan heeft een ander de verantwoordelijkheid ervoor, niet waar?"

Dienzelfden avond nog werden die plannen verwerkt. Van zijn vrouw kwam de politie te weten, waar die eene gezworene zich bevond. Het was een zekere mijnheer Whiting, een juwelier. Toen mevrouw Whiting hoorde, dat de politie van plan was, de juryleden onder bewaking te stellen, vatte ze dadelijk het plan op haar man te telefoneren, dat hij terug kon komen en zijn zaak weer waarnemen, als hij zich voldoende hersteld voelde van zijn zenuwaanval.

Voor iederen gezworene werden drie agenten in burger aangesteld, die hen in achttuurplegen moesten bewaken. Het was een dure geschiedenis, maar de stad was te onrustig, om het niet te doen. Op den derden dag, nadat deze maatregelen in werking waren getreden, kwam Whiting terug, beschaamd over zijn lafheid. De hoofdcommissaris was niets in zijn schik, toen hij ook voor hem drie man beschikbaar moest stellen. Voor de dagwacht koos hij een jongen, veelbelovende detective uit, die kort geleden nog een heel moedig en stout stuk had uitgehaald. Die Barney Worth meldde zich om negen uur 's morgens aan den juwelierswinkel van Whiting.

"Goeden morgen, mijnheer," zei hij, binnenkomend.

Whiting sprong verschrikt overeind. Hij was een klein, kortademig mannetje met zwakke oogen en droeg een bril met dikke glazen. Worth toonde hem glimlachend zijn politiepenning. Whiting toonde zich terstond opgelucht.

"Neem een stoel en ga maar ergens in den

winkel zitten, zooals u dat het gemakkelijkst uitkomt," zei hij.

Om twaalf uur ging Worth met hem uit lunchen. "Ik ga gewoonlijk naar het Drayton Hotel," zei Whiting. "Een paar straten verder. Meestal wandel ik, om wat frissche lucht te happen. Denkt u dat het veilig kan?"

"Natuurlijk," antwoordde Worth lachend. "Niemand uwer zal meer worden aangevallen, want u wordt allen bewaakt."

In het midden van de tweede straat gebeurde het. Worth liep naast Whiting en keek toevallig naar een mank meisje, dat voor hem liep. Het trottoir liep vol menschen die ook gingen lunchen. Plotseling greep Whiting den arm van Worth vast. De detective keerde het hoofd om en keek naar hem. Whiting's oogen rolden woest door zijn hoofd. Dan wankelde hij en viel als 'n blok tegen den grond.

Het eerste oogenblik stond Worth als wezenloos naar hem te kijken. De zenuwachtige voorbijgangers, die al zooveel over die geheimzinnige moorden hadden gelezen, drongen zich nieuwsgierig om den gevallen man heen.

Omdat hij in burger was, herkende men Worth niet dadelijk als een politiebeambte en hij trachtte tevergeefs de menigte terug te dringen. Andere agenten kwamen toegesneld. Maar het gedrang rondom den gevallen was zoo goed als hopeloos; en, wat erger was, zoodra ze de agenten in uniform zagen naderen, maakten verscheidenen zich ongehinderd uit de voeten, voordat de politie iets doen kon, om hen tegen te houden. Het geheele district werd door de politie afgezet. Bij dozijnen werden verdachten naar de politiebureaux gebracht. Worth had het hard te verduren op het bureau van zijn chef, captain Darlington.

"Wat ben jij op slot van zaken nou toch voor een snertkerel!" brulde deze hem toe, woedend heen en weer loopend, onder het uitblazen van dikke rookwolken.

"Ik verzeker u, dat ik op mijn hoede was," verzekerde Worth hem voor de twintigste maal. "Niemand is in zijn nabijheid gekomen. Niemand heeft hem aangeraakt. Ik heb geen enkel geluid gehoord dan het gewone straatlawaii."

„Maar uit de wond blijkt toch maar, dat het ding op korten afstand op hem is afgeschoten!”

„Ik kan het niet helpen. Er was niemand in zijn nabijheid. Ik heb hem voortdurend in het oog gehouden. Ik heb aldoor vlak achter hem geloopt. Geen kat had hem ongezien kunnen naderen.”

„Kom, zeg nu eens heel eerlijk, Worth,” vroeg Darlington opeens. „Liep je werkelijk achter hem, of sta je tegen me te liegen? Ik beveel je me de waarheid te zeggen!”

„Ik zeg de waarheid!” loog Worth, denkend aan het manke meisje.

„Hoe is het dan in vredesnaam mogelijk....” begon Darlington hulpeloos.

„Laat u mij de zaak maar uitzoeken,” pleitte Worth met aandrang. „Ik zal wel zorgen, dat ik den dader in handen krijg.”

„Maar je had de zaak toch in handen, stommerik! Waarom heb je je revolver niet getrokken en ieder een gedwongen stil te blijven staan? Dan zouden we den dader wel in handen hebben gekregen! Wat denk jij er nu wel zelf over?”

„Ik weet het werkelijk niet....” begon Worth weifelend. „Al wat ik zeggen kan is dat het meer dan gek is! Ik geloof niet, dat er nog ooit zulk een geheimzinnige misdaad is bedreven. Hoe weet u, dat die Jali niet....”

Dat was te veel. Darlington liep op den jongen man toe. Hij duwde hem naar de deur en smiet hem eruit; dan sloeg hij de deur achter hem dicht.

HOOFDSTUK XI.

EEN BEKENTENIS.

En toen begonnen de kranten als Indianen te huilen om den scalp van Elstane. Zijn vrienden deden wanhopige pogingen, om hem op de been te houden. Maar het duurde lang, voordat ze hem het begrip bij konden brengen van wat er precies gebeurd was. Hij was kapot, zei hij zelf, sedert het oogenblik, dat het was uitgekomen, dat Jali onschuldig was geweest. Hij was een wrak van een

man. Dikke wallen kwamen onder zijn oogen, hij liep zóó wankel en zijn handen beefden zóó erg, dat hij zich verlegen voelde, om zich ergens te vertoonen. Toen men hem duidelijk had gemaakt, dat drie der juryleden hun lot hadden ondergaan, was hij volkomen van streek. Dat werd nog erger, toen hij de kranten inkeek en aan de telefoon de onvriendelijke grofheden moest aanhooren, die de leiders van zijn politieke partij hem naar het hoofd wierpen. En dat kwam hierop neer: „Zorg, dat je er achter komt, wie de moordenaar is en drommels gauw ook, anders zetten we je af.”

Het eerste wat Elstane deed was, alle verklikkers van de politie opzoeken en hen haarfijn uithooren. Maar geen hunner had er ook maar het minste idee van, wie met die moorden iets kon hebben uit te staan. Niemand hunner kon zich, ondanks jarenlangen omgang met misdadigers van allerhande soort, voorstellen, hoe de moorden gepleegd waren.

Daarna liet Elstane Marlyn voorkomen, die nog steeds verkoos in de gevangenis te blijven.

„Hoor nu eens, kindje,” zei hij bedrieglijk vriendelijk, „ik weet heel goed, dat je me haat en dat kan ik me best begrijpen. Ik ben allesbehalve trotsch op mezelf, dat zeg ik eerlijk. Die vreeselijke geschiedenis met uw broer.... ja, u denkt natuurlijk, dat ik een ongevoelig stuk mensch ben. Maar dat is niet waar en ik heb denkkelijk heel wat meer geleden dan u vermoeden kunt.”

„Och, ik weet wel, dat u er de meeste schuld niet aan hebt,” zei ze droef.

„Dat weet ik,” zei hij. „U houdt de juryleden voor de schuldigen. Dat kan ik u niet kwalijk nemen. Maar, wat hebt u er op slot van zaken aan, als ze vermoord worden? Dat brengt uw broer niet terug. Zoudt u tenminste niet eenige inlichtingen willen geven over de wijze, waarop deze menschen vermoord worden?”

„Waarom niet?” antwoordde Marlyn, „maar ik zie niet in, wat u eraan hebben zult. Mijn broer heeft het om een of andere reden er op gezet, om

ze te dooden. Ik wist, dat hij het doen zou. Maar hoe, dat kan ik niet zeggen. De eenige inlichting, die ik u geven kan, is dat mijn broer hen zelf doodt, zonder menschenlijke hulp.”

Elstane staarde haar verstomd aan. Hij probeerde een sigaar op te steken, maar hij kon die nauwelijks vasthouden.

„Dat is een massa onzin,” verklaarde hij eindelijk. „Ik begrijp heel goed, waarom uw broer die bedreiging geuit heeft. Hij was een té goed menschenkenner. Hij begreep heel goed, dat het indruk op hen maken moest, of ze er in wilden gelooven of niet. En u hebt al evenveel menschenkennis als uw broer. Laat me nu een beroep doen op uw gezond verstand. Nu die drie lui gedood zijn, zullen de anderen in onafgebroken angst en vrees leven, of ze willen of niet. In die omstandigheden zullen ze veel meer lijden, als ze blijven leven, dan wanneer ze sterven.”

„Dat is zoo.... maar.... ik weet zelf ook de redenen niet van mijn broer. Misschien laat hij de anderen nu wel verder met rust.”

„Houdt u me nu heelemaal voor krankzinnig, miss Bogardus?” riep Elstane uit.

„Welneen. Houdt u mij dan soms daarvoor, alleen omdat u het niet eens bent met mijn theorieën?”

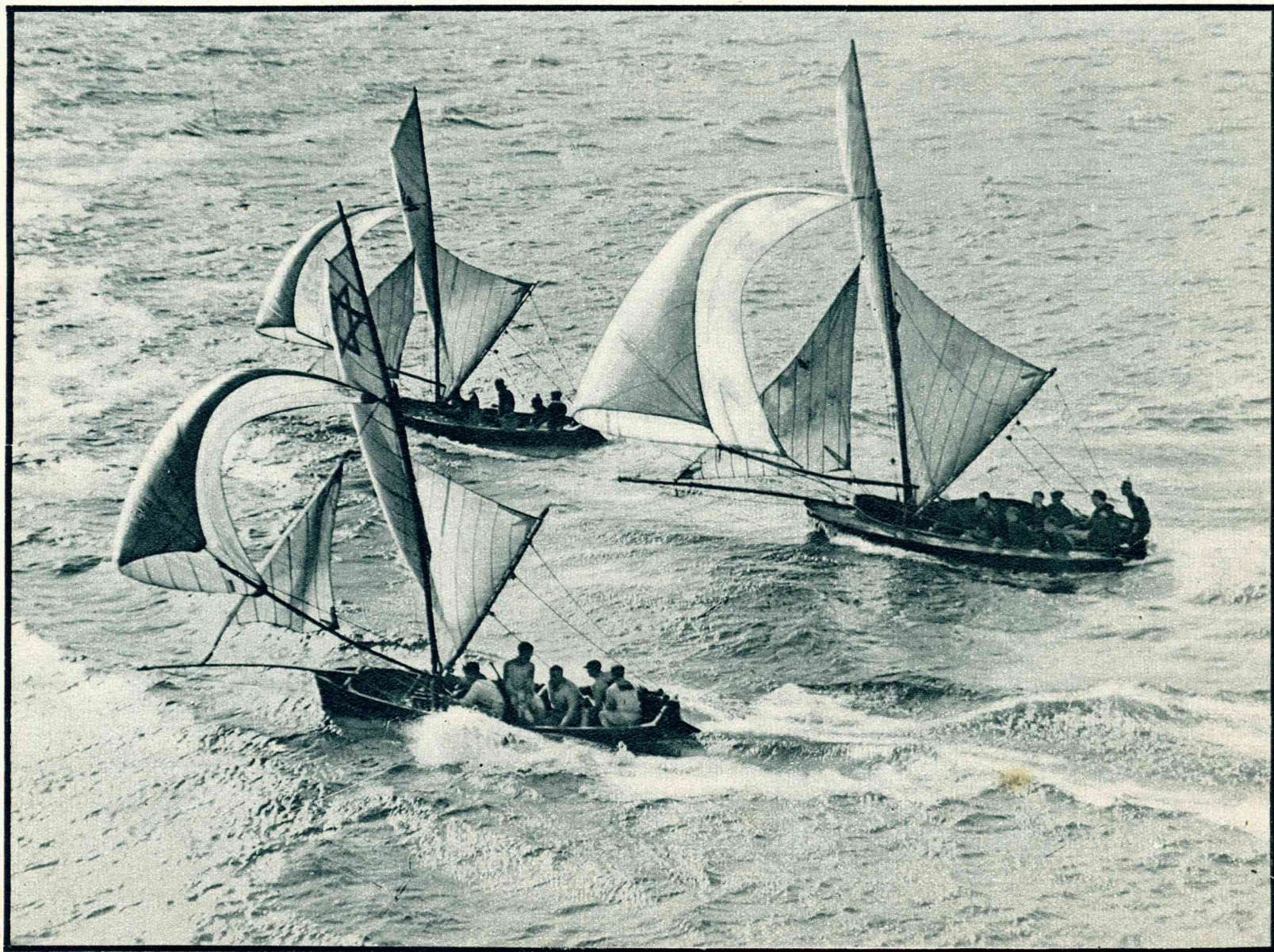
„Ik houd u voor allesbehalve onverstandig. Ik wilde juist veel liever, dat u niet zoo bijzonder ontwikkeld waart, miss Bogardus.”

„In elk geval, ik kan u niet meer vertellen, dan ik gedaan heb.”

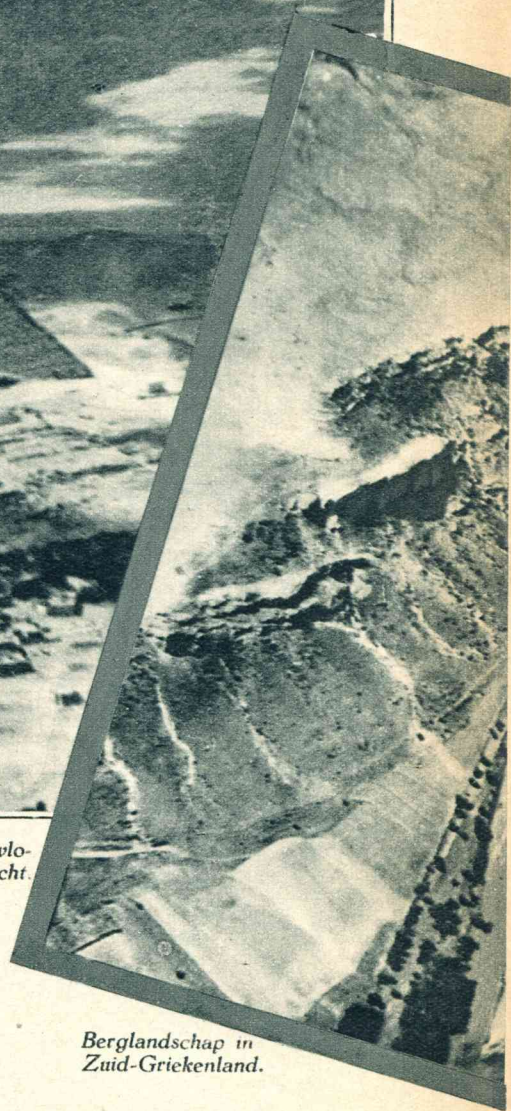
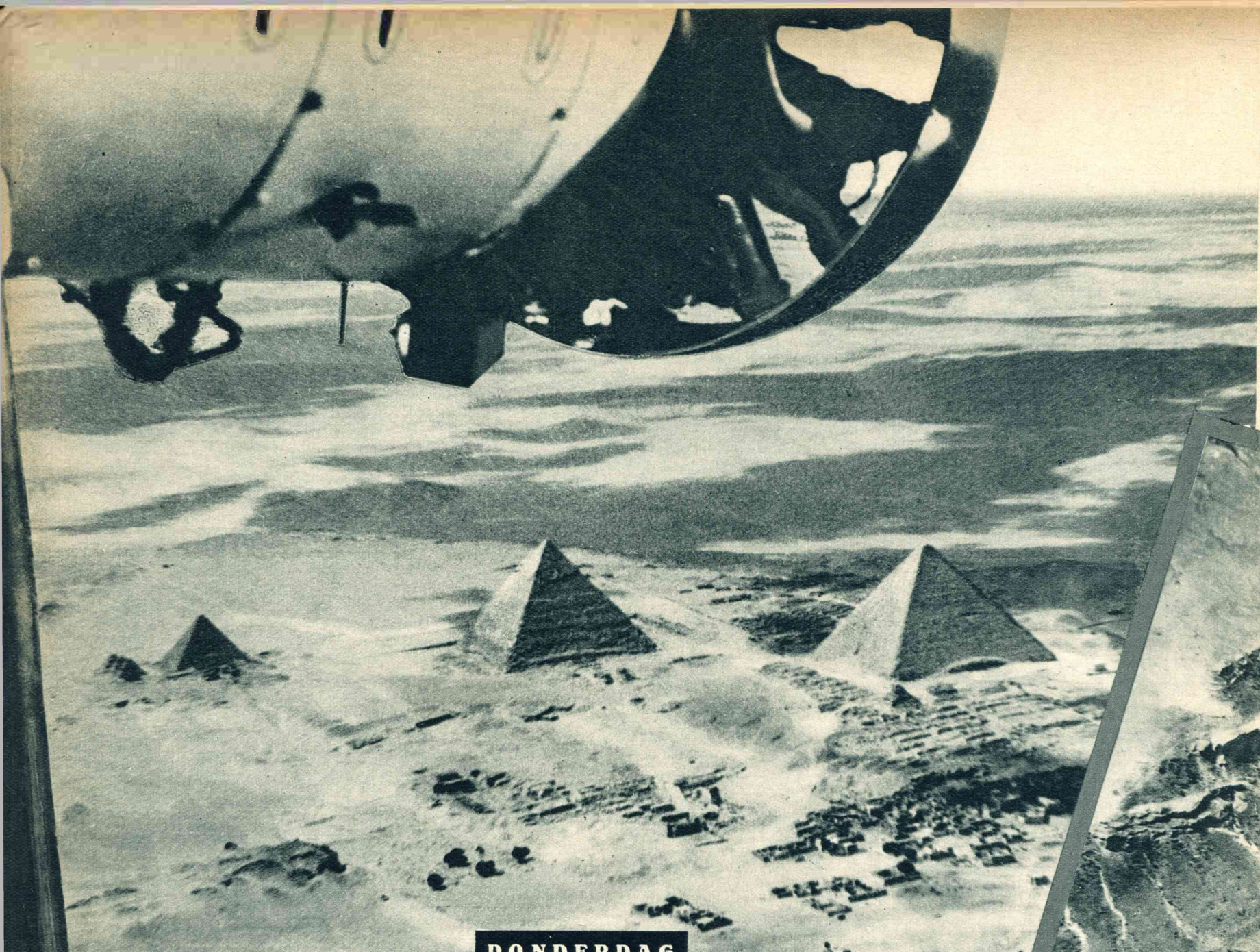
Elstane was nu beslist zijn geduld kwijt.

„Ga alstublieft weg!” riep hij uit. Marlyn stond langzaam op. Dat irriteerde hem. Hij sprong op, pakte haar beet en sleurde haar naar de deur. Hij duwde haar naar buiten, deed de deur achter haar dicht en zette zich voor zijn bureau, waar hij als een razende ging zitten rooken, blij, dat er niemand was om te zien, hoe zijn handen beefden.

Toen hij eindelijk zichzelf weer wat meester was, liet hij Sanderson roepen. (Wordt voortgezet)

Met volle zeilen.

EEN MODERNE

Een oase in de onmetelijke Syrische Woestijn.

DONDERDAG

BUDAPEST

Na vijf uren boven de Middellandsche zee gevlogen te hebben kwamen, de Pyramiden in zicht.

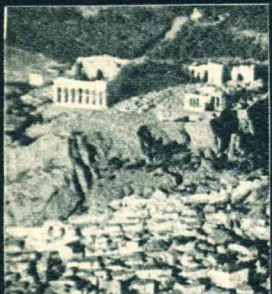
REIS NAAR DE

*Berglandschap in
Zuid-Griekenland.*

TROPEN

*Amsterdam-
Batavia op
den wereldbol.*

VRIJDAG**ATHENE**

Sinds de eerste Holland—Indië-vlieger, Van der Hoop, den afstand Amsterdam—Batavia aflegde, is er heel wat veranderd.

De Koninklijke Luchtvaart Maatschappij opende een dienst tusschen het Nederland in, en het Nederland buiten Europa, een weekdienst voor passagiers, goederen en post. De leiding van de K.L.M. mag meer dan tevreden zijn over de wijze, waarop deze geregelde verbinding wordt onderhouden. Maar zij verbeeldt zich niet, dat het niet nog beter zou kunnen. Zij denkt nog steeds aan nóg snellere overtochten, aan nóg meer comfort. Men zal er binnen afzienbaren tijd toe overgaan om

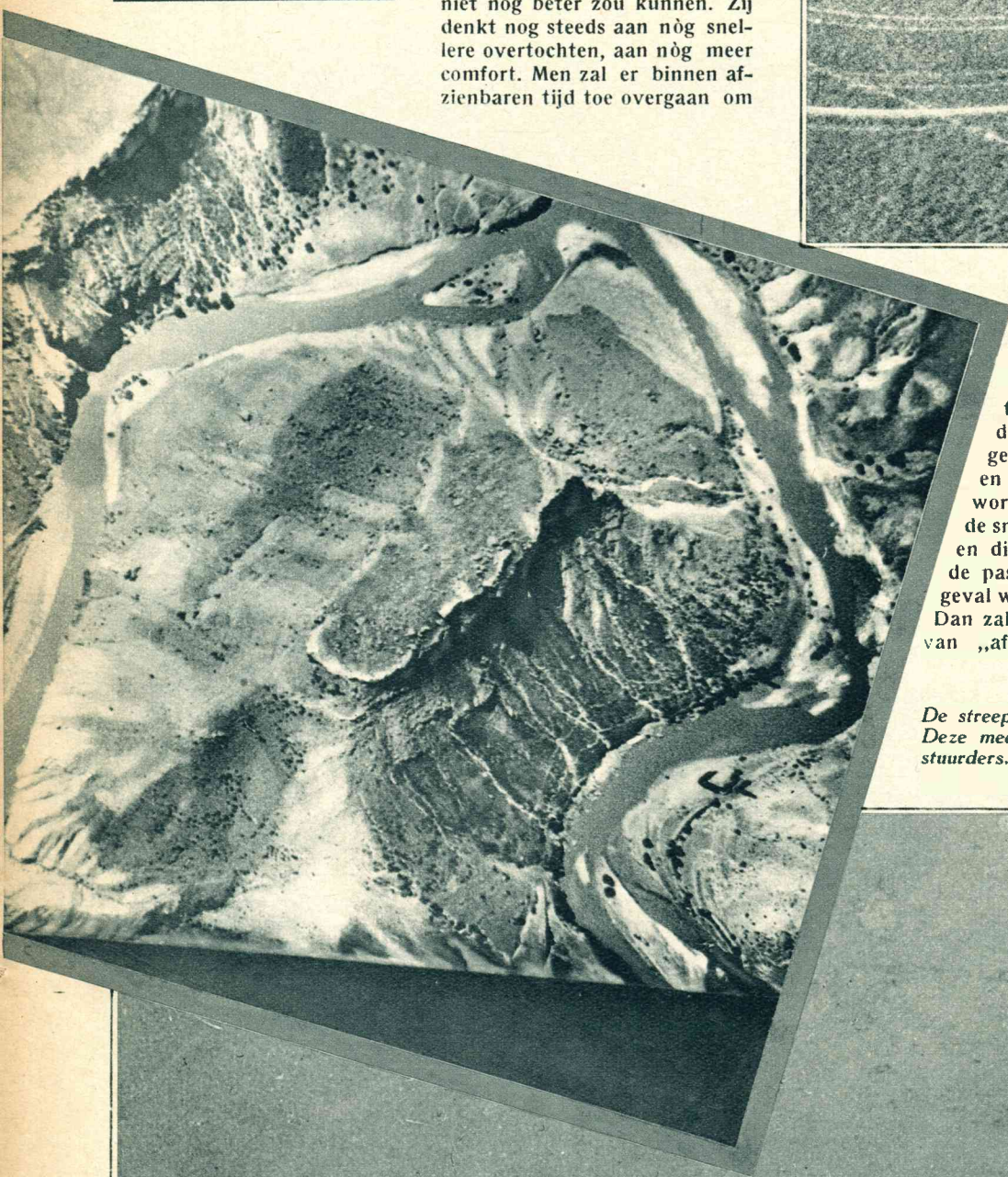
Woestijnsproten, die een drama doen vermoeden.

op sommige trajecten ook des nachts te vliegen, men hoopt binnen twee jaren er in te zijn geslaagd, om den duur van den tocht terug te brengen tot zes dagen, en nog later tot drie en een halven dag. Nieuwe vliegtuigen worden gebouwd, waarvan de gemiddelde snelheid 225 K.M. per uur zal bedragen, en die ook een grootere geriefelijkheid voor de passagiers bieden dan tot nu toe het geval was.

Dan zal er practisch geen sprake meer zijn van „afstanden”, en over tien jaren zal

ZATERDAG**KAÏRO**

De streep door de woestijn is het spoor, dat een Engelsche motorploeg achterliet. Deze meer dan 100 K.M. lange „trek” dient als wegwijzer voor de vliegtuigbestuurders. Ook de reusachtige geschilderde getallen, die slechts van de lucht uit zichtbaar zijn, dienen als „mijlpalen”, op den weg naar Bagdad.

ZONDAG**BAGDAD**

niemand het meer vreemd vinden, als zijn buurman hem komt vertellen „dat hij een paar dagen bij zijn kinderen in Indië gaat doorbrengen”.

Deze toekomstfantasieën mogen ons er niet van weerhouden, de werkelijkheid van het oogenblik te waardeeren.

Want op de tegenwoordige Nederland-Indië-vlucht worden toch dagelijks nog een slordige 1500 K.M. afgelegd. Voor dag en dauw — zonsopgangen hebben waarschijnlijk maar weinig bekoring voor de piloten — wordt vertrokken, men maakt eens een tussenlanding om benzine in te nemen, en men is nog vroeg genoeg in den namiddag aan het einde van een etappe om het nieuwe land „op den grond” te bekijken.

Den tweeden dag ziet men met eerbied naar 't Parthenon en de Acropolis, de teedere resten der Helleensche cultuur; den derden dag slentert men tusschen alle volken en naties, die zich in Kaïro hebben neergelaten, en bezichtigt het „hondje” (zooals de bemanning der K.L.M.-vliegtuigen oneerbiedig de Sphinx bij Cheops noemt), en weer een etmaal later is de passagier in de nauwe straten van Bagdad aangeland, waar de schim van Haroen al Raschid nog rondwaart.

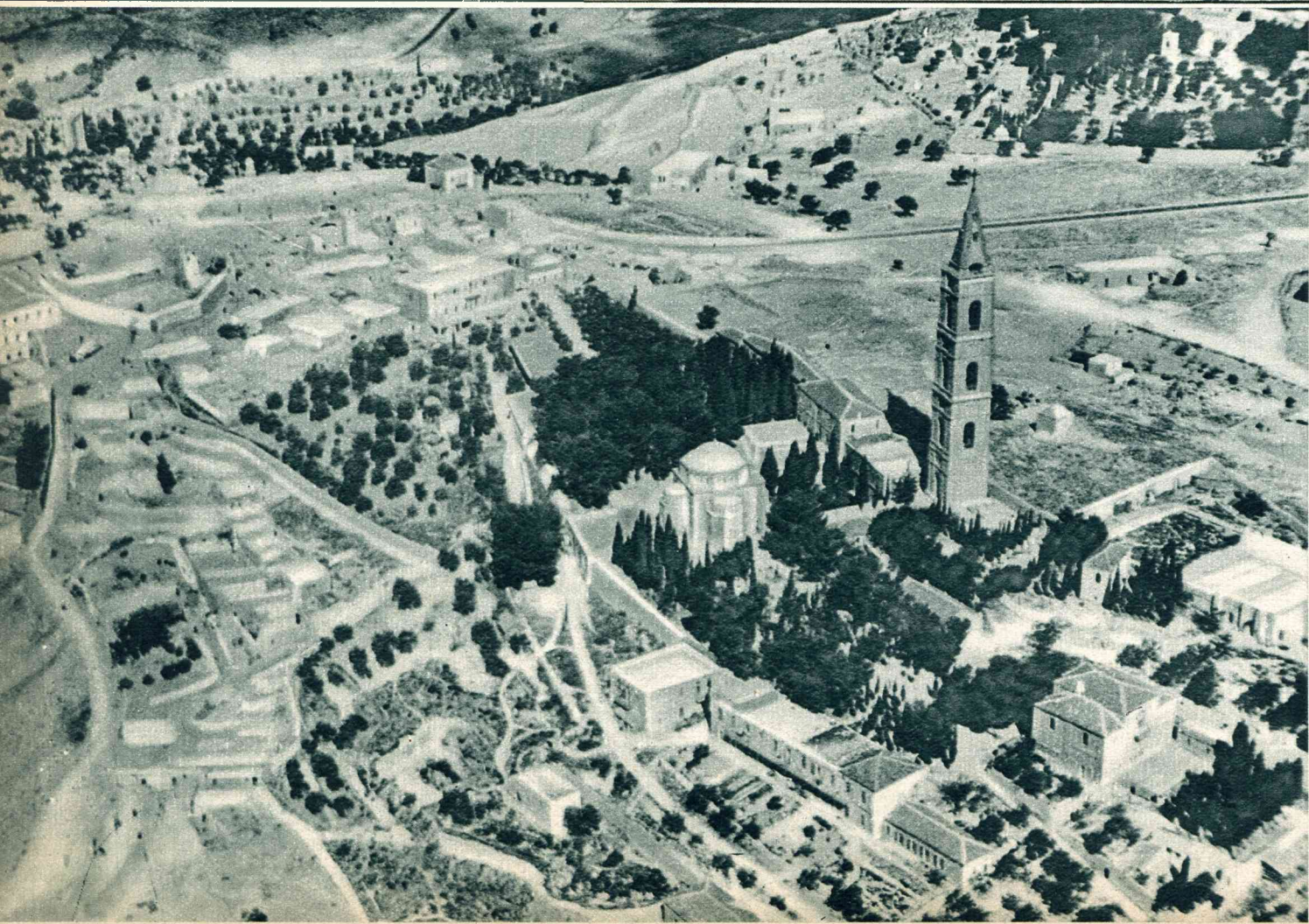
In het Heilige Land (tusschen Jerusalem en Bethlehem).

Fel lichtend strekt een verstarde zoutvlakte, de Dode Zee, zich onder den reiziger uit.

Wilde kameelen, vluchtend voor het geraas van den propeller.

Vier dagen, waarin de achterblijvers geregeld in de tram zaten en naar hun kantoor gingen, en weer in de tram stapten om naar huis te gaan, waren er slechts noodig om den gelukkigen reiziger drie werelddeelen uit de lucht te doen zien.

Over ontoegankelijke bergketenen en boven emeralden zeeën, over witte steden en boven onherbergzame woestenijen vloog hij — zijn doel, Batavia, tegemoet.

U weegt reeds veel te zwaar!

Wanneer U geen vermageringskuur ondergaat, zal Uw hart op de een of andere dag zijn werk niet meer kunnen doen. Dit kunt U, zooals zooveel duizenden anderen, voorkomen. U ondergaat slechts een kuur met **Redunal**-pillen en ieder overtollig pond vet verdwijnt. Of zoudt U werkelijk liever Uw geheele leven het ongemak van zwaarlijvigheid willen dragen? Neen toch! **Redunal** geeft U ongetwijfeld Uw vroegere slankheid wéér en is onschadelijk.

Prijs per doos van 100 pillen f3.—, doos van 300 pillen f7.50. Verkrijgbaar in Apoth. en Drog. Dr. Ruegg, Basel.

Met **Redunal** heb ik goede resultaten bereikt in de behandeling van vetlijvigheid en geef sindsdien bij uitgesproken gevallen Uw geneesmiddel.

REDUNAL

maakt slank

Vraagt gratis Monster en Prospectus aan Laboratorium „FOFA“, Laan van Meerdervoort 617, DEN HAAG

Lente in Zwitserland

Lugano-Paradiso HOTEL VICTORIA AU LAC
(Zuid-Zwitserland) gerenommeerd familiehotel, direct aan het meer. Pensionsprijs voor kamers m. ultz. o/h. meer, m. balc. Zw. fr. 12—13 bij 1e klas bediening. Prosp. direct op aanvraag. C. JANNETT, eigenaar. Filiaal: „Hotel Suvretta Arosa“, Pension vanaf Zw. fr. 11.—

DAT IS VERSTANDIG

Elken dag een kop Ovo. Elken dag nieuwe kracht voor Uw arbeid. U wordt levenslustiger, sterker, gezonder.

Ovomaltine is een extract uit natuurlijke voedingsmiddelen, het bevat alleen de werkelijk voedende bestanddeelen daaruit. Daarom versterkt Ovo zoo. Omdat het louter voeding is.

In bussen vanaf 70 ct.

OVOMALTINE
versterkt ook U

66 JAAR EN NOG ACHTER DE TOONBANK

Alle vroegere kwaaltjes verdwenen....

Haar bron van energie!

Hoe trotsch is deze vrouw op haar werkkraft! Maar uit haar brief, dien wij hieronder afdrukken, zult U zien, dat ze reden heeft om trotsch te zijn.

„Ik ben 66 en 15 jaar lang ben ik nu al assistente in een zeer drukke manufactuurzaak. Tegenwoordig sta ik van 9 uur 's morgens tot 7 uur 's avonds achter de toonbank. Het zal nu ongeveer drie jaar geleden zijn, dat ik begon Kruschen te nemen, en ik ben er vast van overtuigd, dat mijn tegenwoordige energie het gevolg is van „de kleine dagelijksche dosis“. Voordat ik Kruschen Salts nam, had ik veel aanvallen van galzucht en leed aan een algeheele vermoeidheid, zoodat ik het gevoel kreeg, dat ik spoedig mijn werk zou moeten opgeven. Hoe 't ook zij, nu denk ik daar niet over, hoewel ik spoedig gepensionneerd zal worden. De tijd voor pensionneering zou voor alle employe's gemakkelijk vijf jaar later gesteld kunnen worden, als ook allen Kruschen Salts namen. Mevr. E. W.“

Kruschen Salts

Hetzij U nog in Uw volle jeugd bent, of dat Uw beste jaren reeds voorbij zijn, het is nooit te vroeg en nooit te laat om met „de kleine, dagelijksche dosis“ te beginnen. Niets dan dat kleine beetje Kruschen Salts, dat U niet proeven zult, in is uitsluitend verkrijgbaar bij alle apothekers en drogisten à f 0.90 en f 1.60 per flacon. Stralende gezondheid voor 1 cent per dag. Imp.: N.V. Rowntree Handels Mij. Heerengracht 209, Amsterdam-C.

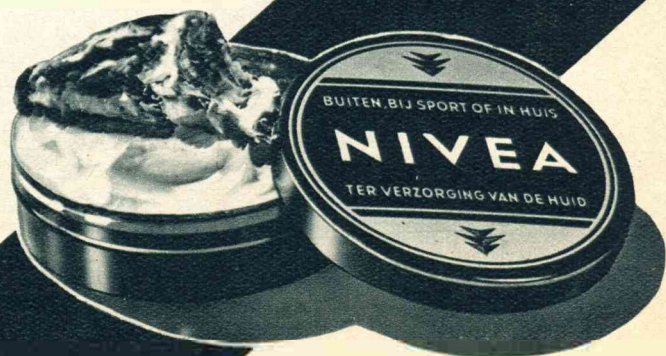
20 Cents ...
en daarvoor krijgt U zoo veel

Want U weet het immers: Door Nivea krijgt de huid dat teere, frissche en gezonde, dat wij bij de jeugd zoo zeer bewonderen.

Waardoor ontstaat deze uitwerking? Door het Eucerit, en dat komt in geen enkele andere huidcreme voor. Vandaar dat Nivea niet te vervangen is.

Beiersdorf N. V., Sarphatikade 3, Amsterdam-C.

Er bestaan ook doozen van 40 en 90 cents en tuben van 35 en 55 cents

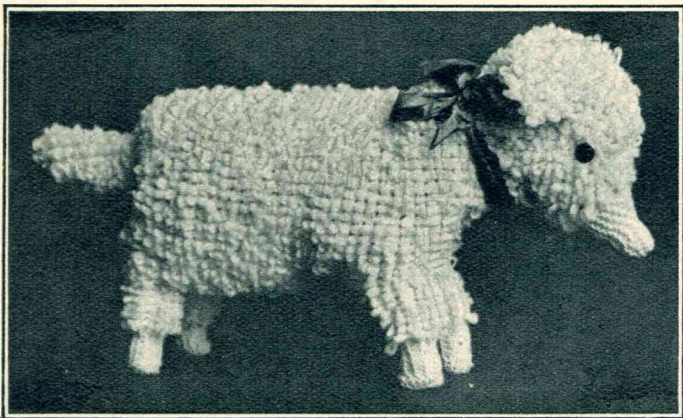

'N MAARTSCHE MORGEN IN

ORGEN IN HET VONDELPARK

VROUWENLEVEN

Gebreide poedel.

GEBREIDE POEDEL

Men breit den hierbij afgebeelden poedel met witte wol op breinaalden zooals men voor het breien van kousen neemt. Er is iets meer dan 1 knot wol voor benodigd.

Het patroon voor dezen poedel bestaat uit 2 toeren: 1 lussentoer aan den linkerkant en 'n overbreitoer aan den rechterkant van het werk. De eerste toer wordt gebreid als volgt: Men steekt de naald in, slaat den draad — niet naar zich toe, maar van zich af, — 2 keer om de naald en om den wijsvinger van de linkerhand en 1 keer enkel om de naald heen. Dan haalt men alle drie de lussen door, waarna men de draden van den vinger laat glijden. Bij den 2den toer breit men de driedubbele steken als enkele steken. De beide lussen van elken steek haalt men flink naar voren om te voorkomen dat ze wegglijpen.

Deze beide toeren worden telkens herhaald en in de onderstaande beschrijving verder niet meer aangeduid. Enkel de snuit en het onderste gedeelte van de pooten worden gewoon rechts gebreid.

Men mindert in de lussentoeren door 2 st. samen te breien; in de overbreitoeren breit men 2 st. en haalt dan den 1sten st. over den 2den. Meerderen doet men in beide toeren door 2 st. te breien in 1 st.

De romp. Men begint aan den achterkant, waarvoor men 20 st. opzet, en meerdert, om den anderen toer, aan weerskanten van de naald 1 st., tot er 24 st. op de naald staan. Daarna zet men 14 st. bij op voor den achterpoot. Voor de pooten breit men de eerste 7 st. gewoon rechts. Na 8 toeren worden 14 st. voor den poot afgekant, waarna men de naald ten einde breit; op de overgebleven 24 st. breit men 21 naalden.

35ste toer: aan het begin van de naald: 1 st. minderen, 1 toer overbreien. Deze beide toeren 3 keer herhalen. Nog 12 toeren breien op de overgebleven 20 st.

57ste toer: aan het begin van de naald: 1 st. meerderen, 1 toer overbreien. Deze beide toeren 1 keer herhalen. Dan 14 st. bij opzetten voor den voerpoot. Hierop 8 toeren breien met de 7 eerste st. van den poot gewoon r. Na 8 toeren 14 st. voor den poot afkanten.

69ste toer: aan het begin van de naald aan den kant van de pooten 1 st. minderen; 1 toer overbreien. Deze beide toeren 2 keer herhalen.

75ste toer: de eerste 3 st. van de naald afkanten; aan het einde van de naald 1 st. meerderen. 1 toer overbreien.

77ste toer: aan het begin van de naald 1 st. minderen; aan het einde van de naald 1 st. meerderen. Beide toeren 1 keer herhalen.

81ste toer: in den laatsten st. 1 st. meerderen. 1 toer overbreien. Beide toeren 2 keer herhalen.

Op de overgebleven 20 st. 4 toeren breien.

91ste toer: 1 st. meerderen aan het begin van de

naald; 1 toer overbreien. Beide toeren 2 keer herhalen.

97ste toer: aan elken kant van de naald 1 st. minderen. 1 toer overbreien. Beide toeren 2 keer herhalen.

103de toer. Aan het begin, in het midden en aan het einde van de naald 1 st. minderen. 1 toer overbreien. Beide toeren 2 keer herhalen. Afkanten. Aan het uiteinde van de pooten worden nu 7 st. opgenomen, waarop men 4 toeren breit. Afkanten.

Hiermee is de helft van den romp klaar. De 2de helft wordt eender gebreid, doch natuurlijk zóó, dat men een rechter- en een linkerhelft krijgt.

Het onderstuk van den romp. Men zet 2 st. op en meerdert, om den anderen toer, aan weerskanten van

de naald 1 st. tot men 6 st. heeft. Dan zet men 15 st. bij op voor den 1sten poot en in den daaropvolgenden toer 15 st. voor den 2den poot. Men breit weer de eerste 7 st. van iederen poot gewoon r., kant, na 8 toeren, 14 st. af voor den 1sten poot en in den daaropvolgenden toer 14 st. voor den 2den poot; op de overgebleven 8 st. breit men 33 toeren, dan zet men 14 st. bij op voor den 1sten poot en vervolgens in den daaropvolgenden toer 14 st. voor den 2den poot. Na 8 toeren kant men eerst de 14 st. van den 1sten poot af en in den daaropvolgenden toer 14 st. voor den 2den poot. Op de overgebleven st. mindert men nu, om den anderen toer, aan weerskanten van de naald 1 st., tot men nog 2 st. overhoudt, die men afkant.

Aan den onderkant van de pooten neemt men weer 7 st. op, waarop men 4 toeren breit. Afkanten.

De ooren. Men zet voor ieder oor 10 st. op en breit 12 toeren.

13de toer: aan weerskanten van de naald 1 st. minderen. 1 toer overbreien. Beide toeren 3 keer herhalen. Afkanten.

De staart: 18 steken opzetten. 4 toeren breien. **5de toer:** aan weerskanten van de naald 1 st. minderen. 3 toeren breien.

9de toer: aan weerskanten van de naald 1 st. minderen. 7 toeren breien.

17de toer: Aan weerskanten van de naald 1 st. minderen. 9 toeren breien.

27ste toer: aan weerskanten van de naald 1 st. minderen, 5 toeren breien.

33ste toer: aan het begin, in het midden en aan het einde van de naald 1 st. minderen. 1 toer overbreien. Beide toeren 1 keer herhalen. Afkanten.

De snuit wordt gewoon rechts gebreid. 3 st. opzetten, 2 toeren breien.

3de toer: aan weerskanten van de naald 1 st. meerderen. 1 toer overbreien. Beide toeren 1 keer herhalen.

7de toer: 7 st. bij opzetten. 5 toeren breien.

13de toer: aan het einde van de naald 1 st. minderen. 1 toer overbreien. Beide toeren 2 keer herhalen. Afkanten.

Dit is de helft van den snuit. De andere helft breit men op dezelfde wijze.

De tong wordt gebreid op fijne naalden met rood D.M.C.garen, r. aan den rechter- en aver. aan den linkerkant. Men zet 7 st. op en breit 4 toeren.

5de toer: aan weerskanten van de naald 2 st. samenbreien. 1 toer breien.

7de toer: aan weerskanten van de naald 1 st. meerderen. 4 toeren breien. Afkanten.

De tong wordt dubbel gevouwen, de zijnamen aan weerskanten overhands dichtgenaaid aan den linkerkant. Dan keert men 't breiwerkje binnenst buiten.

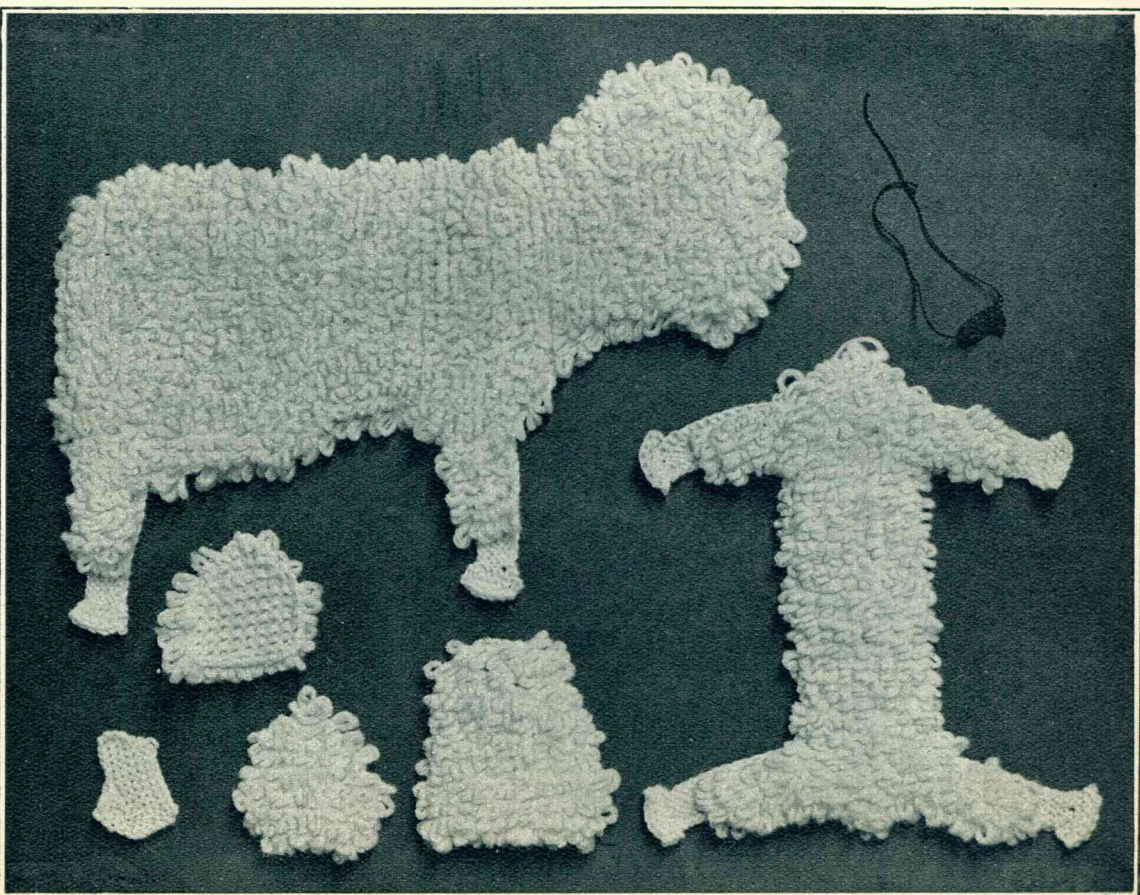
De snuit wordt aan beide romphelften aan den kop genaaid. Het onderstuk wordt tusschen beide romphelften genaaid. Daarna naait men den romp verder dicht, waarbij men op den rug een opening laat voor het vullen.

Het vullen kan gebeuren met watten ofwel met uitgeplozen oude badhanddoeken. Het vullen moet met zorg geschieden. Eerst schuift men in elken poot een kartonnen rondje ter grootte van 'n cent; dan worden de pooten zeer stijf opgevuld, omdat het beestje anders niet kan staan. Is alles goed opgevuld, dan wordt ook de rugnaad verder dicht genaaid.

Voor den bek maakt men met zwart D.M.C.garen 'n paar lange steken om het onderste gedeelte van den snuit heen en haalt die stevig aan. Voor oogen kan men 'n paar zwarte knoopjes opnaaien. Dan worden de ooren op de juiste plek aangezet en de tong ingenaaid.

De staart wordt dicht genaaid en aangezet en het toilet van den poedel wordt voltooid met 'n zijden halsbandje.

THÉRÈSE.

De verschillende deelen van den gebreiden poedel: van links naar rechts: de helft van den romp, helft van den snuit, oor, en daarboven: hoe 't breiwerk er uitziet aan den achterkant. De staart, het onderstuk en daarboven de tong.

Elke film doet U steeds weer denken aan

★ LUX TOILET ZEEP

9 van de 10
filmsterren gebruiken
het altijd

Magda Schneider verklaart: „Voor het
gelaat van een filmster is het beste
nauwelijks goed genoeg. Ik vind Lux
Toilet Zeep eenvoudig schitterend.”

Lux Toilet Zeep geniet de voorkeur van bijna alle schoone vrouwen,
die voor de film spelen, ook van zulke knappe actrices als Magda
Schneider en Martha Eggerth.

Lux Toilet Zeep geeft aan de huid
die fluweelige zachtheid, die een
bekoorlijke vrouw onweerstaanbaar
maakt. Koop vandaag nog een stuk en
gun Uw gelaat deze weelde: zij kost
bijna niets, want de prijs is verlaagd.

Martha Eggerth zegt: „Een goede teint
maakt een vrouw aantrekkelijk. Daarom
kies ik steeds met zooveel zorg mijn
toiletzeep: natuurlijk Lux Toilet Zeep.

PHOTO HARLIP

LUX TOILET ZEEP

per stuk 20 cent
pak van 3 stukken . . 50 cent
12 kleine stukken . . 70 cent
(voor de reis en de logeerkamer)

LTS 56-0113H

Koopt geadverteerde artikelen!

BOOM'SMAAGPOEDERBOOM'S
Lijders aan Maagpijn
maagkramp, zuur, hartwater
en slechte spijsvertering zullen
baat vinden bij het gebruik
van het reeds meer dan
40 jaren in den handel zijnde
Maagpoeder Boom.
Alleen echt zoo de verpakking is
voorzien van bijstaand fabrieksmerk
Verkrijgbaar in de meeste Apoth. en Drog. à f 1.25 per doos

Een Pond Sterling is geen
12 gld. meer waard!

Juist daarom kunt U nu voor
den prijs van een piano ons
KEMBLE-vleugeltje
kopen. Een juweeltje van
toon en uiterlijk. Slechts 1.25 M.
lang, prijs f 775.-

BENDER

Amsterdam, Spui 12 - Rotterdam, Witte de Withstraat 32
Arnhem, Steenstraat 54 - Breda, Veemarktstraat 40
Leiden, Hoogewoerd 90

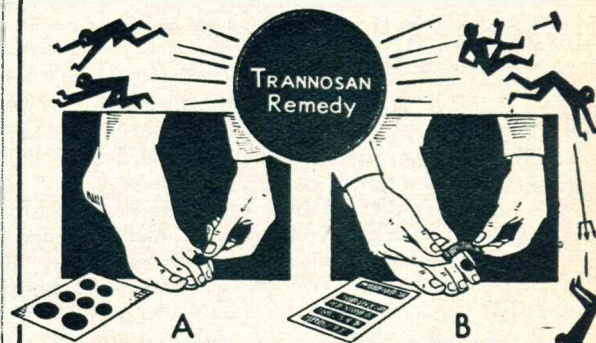

Verlost van
Jeuk en Pijn

D.D.D., het beroemde recept van Dr. D. Dennis, wordt met succes aangewend tegen alle huidaandoeningen, zooals: Ekzeem, Dauwworm, Open Beenen, Zwern enz. Het dringt diep in de poriën door en doodt de ziektekiemen onder de huid. Reeds de eerste druppels maken een eind aan de folterende pijn en ondragelijke jeuk. In één nacht zijn puistjes en leelijke plekken verdwenen. U kunt geheel kosteloos het D.D.D.-Recept probeeren: schrijf een briefkaart aan de D.D.D. Company te Amsterdam, en de post bezorgt U het uitkomst brengende monsterfleschje. 8 23

D.D.D. Geneesmiddel
tegen **HUIDAANDOENINGEN**

Liever kwijt dan rijk!
Wat? Likdoorns! En of!

Remedy A op likdoorn
dan Hechtpleister B er om

Ziezoo dat kan niet verschuiven, dat zit goed. Grootmoe gebruikte nog „van die zalf” en van „die stukjes pleister”, die haalde je daar en overal.

De pleister zat na een paar uur opgerold in de buurt van je knie, de zalf zocht het lager op tusschen de teenen. Gelachen, dat die likdoorns vroeger hebben en dat konden ze ook, want men kreeg hen toch niet weg.

Kom nu eens: Een doosje Likdoorn en Eelt Remedy van Prof. Dr. Polland en weg zijn ze. De zenuw-slopende pijn houdt direct op. Na 2 dagen is de likdoorn of eeltplek wit geworden en los van de gezonde huid. U haalt hem met twee vingers er af. Heerlijk. Geen pijn meer. Als het niet helpt ontvangt U Uw geld direct terug. Deze garantie is eenig in de wereld.

En dan nog een opknappend, versterkend Trannosan Voetbad, van Prof. Dr. Polland bereid met 15 minerale zouten, van de meest geneeskrachtige bronnen.

Brandende, pijnlijke, doorgelopenen voeten, wintervoeten, verzwakte, moede voeten van 't loopen en staan verdwijnen in een bruisend Trannosan Voetbad. Het voetbad haalt de kwade sappen uit het bloed en regelt den bloedsomloop. Duizenden dames gebruiken het ook in de critieke dagen.

Koop nog heden een pakje bij Uwen
Apotheker of Drogist.

Trannosan Remedy voor 8 toepassingen met Gratis Voetbaden Garantiebewijs 45 c.	Trannosan Voetbad voor 6 voetbaden be- vat 15 minerale zou- ten 45 c.
---	--

R-2-c2

Trannosan Company - Rotterdam
Filialen: Londen - Brussel - Parijs - Zurich - Singapore

Trannosan helpt snel en wel

Van Duivelseiland het Verlost

DE ONTZETTENDE ERVARINGEN VAN 'N ONSCHULDIG VERBANNENE

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE: Tijdens de bezetting van het Duitse stadje Kehl door de Franche troepen wordt de daar woonachtige leeraar *Alfons Paoli Schwartz* gearresteerd. Hij wordt er van beschuldigd, Franschman zijnde (hij is op Corsica geboren), in 't Duitse leger gediend te hebben. Schwartz, wiens ouders Duitschers waren, en die altijd in Duitsland leefde, was onbekend met de bepaling, dat ieder die op Fransch grondgebied wordt geboren als Franschman wordt beschouwd. Na twee jaar in voorarrest te hebben gezeten, wordt hij veroordeeld tot verbanning naar Guyana. Tijdens het transport maakt hij kennis met *Germaine Leroux*, die van spionage beschuldigd is. Schwartz wordt overgebracht naar St. Martin de Ré. Vandaar wordt hij aan boord gebracht van het schip, dat hen naar Guyana voert. Zijn definitieve bestemming blijkt ten slotte het Duivelseiland te zijn, waar ook *Dreyfus* eens gevangen zat. Na eenigen tijd op dit eiland te hebben doorgebracht, probeert Schwartz met enkele andere bannelingen te ontvluchten. Hun poging mislukt echter. De eenige troost in zijn ballingschap is een correspondentie tusschen hem en *Germaine Leroux*, die echter na eenigen tijd sterft. In 1928 wordt Schwartz naar het vasteland, naar Cayenne, overgebracht. Hier vindt hij werk in een smederij.

In Maart 1929 krijgt *Gruault* gratie, en keert naar Frankrijk terug. Vóór zijn vertrek bezoekt hij Schwartz en belooft hem een mooie, prettige positie.

„Schwartz, je bent een nette kerel, daarom kom ik bij jou. Je doet je werk hier kranig, heb ik gehoord, maar eigenlijk is 't toch geen bestaan voor jou. Je kunt je kennis beter gebruiken. Ik ben tot nu toe klerk in 't ziekenhuis geweest. Dat is om zoo te zeggen een staatsbetrekking, met vrijen kost en inwoning en zeshonderd frank per maand. Ik kan je daar wel voor aanbevelen, als je wilt.”

Schwartz is 't er mee eens en moet proeven van zijn schrijfkunst afleggen. Alles gaat goed, over enkele dagen zal hij de betrekking kunnen aanvaarden — maar dan wordt hem verteld, dat er in 't ziekenhuis alleen Franschen mogen werken.

Als hij het postje aanneemt, geeft hij toe, Franschman te zijn.

Hij bedankt *Gruault* voor zijn vriendelijkheid, en zegt neen. Hij wil Duitscher blijven en zich als Duitscher laten gelden, koste wat 't kost.

Heel geheimzinnig komt den 22en Mei 1929 een kleurling, die als klerk bij 't gouvernement werkzaam is, Schwartz opzoeken, en fluisterend vertelt hij hem :

„Hoor eens — ik weet, dat er vandaag een papier over je binnengekomen

is — een verzoek om gratie uit Duitsland. Het ligt op 't gouvernement. Maar laat niet merken, dat je 't weet, anders kost 't me mijn baantje !”

Dit geeft den banneling nummer 25 weer nieuwen moed. Hij weet, dat er in het verre Duitsland rusteloos voor hem gewerkt wordt. Hij schrijft naar huis, en verzoekt de zijnen dringend, geen verzoekschriften om genade voor hem in te dienen, want dan zou 't hem kunnen vergaan gelijk *Bucher* en zoovelen anderen ; men zou zijn straf kunnen verminderen tot acht of tien jaren gevangenisstraf, en dat zou hij niet uithouden.

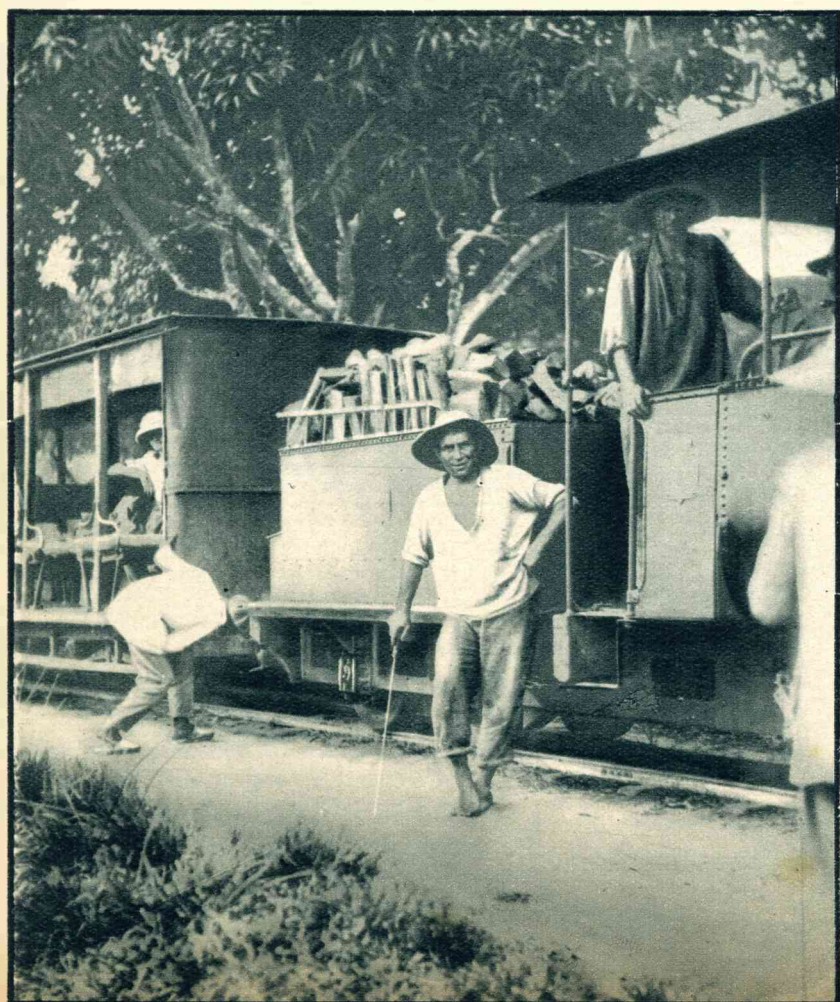
De nationale feestdag, de veertiende Juli van dat jaar 1929, wordt in Cayenne bijzonder luisterrijk gevierd. Reeds dagen te voren werden op het *Palmenplein* grootsche voorbereidselen gemaakt. Men heeft daar tien tenten opgericht, die voor een deel aan vrijgelatenen verpacht werden. Er staat ook een draaimolen, een stoomcarroussel uit overouden tijd. Op den ochtend van den feestdag wordt de gewone parade gehouden, met bevorderingen en onderscheidingen.

Verscheidene officieren krijgen het kruis van het legioen van eer, en eenige verdienstelijke burgers óók ; natuurlijk alleen menschen, die jaren

Het treintje gaat dwars door het woud van Guyana.

De primitieve spoorweg in de strafkolonie.

geleden als vrije burgers hierheen gekomen zijn. De lijst is dezen keer lang en brengt veel vreugde in Cayenne. Nadat de gouverneur den gedecoreerde het kruis heeft opgespeld, kust hij hem op beide wangen, en de klaroenen der Senegal-negers blazen een fanfare.

Des middags beginnen de eigenlijke vermakelijkheden. De mannen belegeren de tien tentjes, waar taffia te koop is, en nog menige andere vloeibare heerlijkheid. Ook de warme melk-punch, half melk, half taffia, vloeit bij stroomen. Schwartz treft daar *Sacré* en *Wiard*, die al voor de tweede maal van 't Duivelseiland over is, en zij nemen óók een melk-punch.

Dan slenteren zij gezamenlijk naar den stoomcarroussel, waar het ontzettend blaast en sist, en een kreunende machine zwarte rookwolken den hemel in spuwt.

Een beetje terzijde, buiten den vroolijken kring, hebben de muzikanten op een podium plaats gevonden. Hun schijnt de taak te zijn opgelegd, zoo veel lawaai te maken als zij maar kunnen, om het geronk en geploeter van de oude stoommachine te overstemmen. En dat lukt ook — de muziek schettert over heel Cayenne heen, en trekt de feestvierende bevolking aan, bij heele scharen, en als de slagwerker in geestdrift raakt en met handen en

Als omroeper in Cayenne fungeert een levenslang veroordeelde.

voeten en hoofd en knieën en ellebogen de maat aangeeft, wordt het rondom niets dan trappe-lende vrolijkheid.

In een wijden kring staat daar, bont gekleed, de dameswereld van Cayenne, absoluut lijkblaauw geschminkt en gepoederd, de haren zoo Europeesch mogelijk lang uitgetrokken en zwaar geolied, japonnetjes slechts tot daar-aan-toe en kousen van glimmende zijde, schoentjes zoo blinkend gepoetst als 't maar kan.

De rijpere jeugd staat rondom de proestende stoom-machine en spreekt vakkundige beoordeelingen uit, terwijl de jongere kinderen zielsgelukkig weggrijden op steigerende, feestelijk opgetuigde schimmels, gevolgd door de bezorgde blikken van blijde ouders. Eenieder komt hier op het feestterrein om te zien en gezien te worden.

De enkele blanken, die zich wagen tusschen de massa goedgekleede zwarten, worden nauwelijks opgemerkt. Het zijn trouwens maar vrijgelatenen, de meesten, en enkele bannelingen. Wat beteekenen die blanken eigenlijk! Niet de moeite waard. Het is een spreekwoord in Cayenne:

„De blanke moet zwoegen, de halfbloed verdient geld, en de zwarte... rust uit.”

Op den avond van den nationalen feestdag is er op de markt nog een schouwspel van eigenaardige schoonheid te bewonderen. Dan voeren inboorlingen daar hun dansen uit. Dat wil zeggen — alleen de negerinnen dansen, terwijl de mannen er de noodige lawaai-muziek bij slaan.

En overal in 't rond beginnen dan die fijne, gepoederde dames zich in de heupen te wiegen. Straks zullen zij alle deftigheid, al die moeilijk verworven Parijsche manieren vergeten en zich handen-klappend in den kring werpen, dansend en joelend! Maar neen, zij schamen zich voor elkaar. Zij schamen zich nu over de oude gebruiken, liederen en dansen der vaderen, omdat ze beschaafd zijn, lezen kunnen en schrijven, misschien zelfs een rammelend, tienjarig Fordje bezitten!

Maar deze lange dag biedt nóg een heerlijkheid, een bioscoop-voorstelling namelijk. Eerst wordt er een kluchtige film vertoond, waarin zeer veel gebokst en geranseld wordt.

De menschenmassa in de donkere ruimte klappt in de han-

den en schreeuwt van de pret. Maar dan komt de groote film van den dag. „De erfenis van den goudzoeker.”

Ondanks de broeihitte in die besloten ruimte is de menigte toeschouwers springlevend; hardop schreien ze mee met de stomme spelers op het doek, hardop lachen ze, als zij lachen, jolig en opgetogen zitten ze te smakken, als eindelijk de uitvoerige kus het gelukkige einde aangeeft.

Nergens zal men een vrolijker en dankbaarder publiek vinden dan onder die donkere heeren in Cayenne, zelfs als de laatste vijftig meters van de film zoo verregend zijn, dat de onvermijdelijke goede afloop slechts door een sluier van tropischen regen te zien is.

Eerst tegen middernacht komt het einde van den langen, heerlijken feestdag. Dan sluiten de vrijgelatenen hun tenten en maken zij de kas op. Bij den stoomcarroussel klinkt nog éénmaal het lied van „de schoone Sabine”, dat door het orkest met alle kracht van de longen wordt gespeeld, en door alle aanwezigen meegezongen — en dan wandelen de groepen langzaam huiswaarts, opgewonden pratend, de mannen aan den éénen, de vrouwen aan den anderen kant van de straat.

Zijn Zon- en feestdagen brengt Schwartz buiten door, ver van het gebied der stad Cayenne. Eigenlijk mag hij 'n zekere grens niet overschrijden — maar wat moet hij beginnen in die heete, kwalijk riekende straten, waar niets te beleven valt dan hoogstens weer eens de motorfiets-wedstrijden der jongelui van beteren stand?

Met teekenbord, potlood, plantenbus en verder gerei wandelt hij naar buiten, en zoekt een plaatsje ergens aan den zoom van het oerwoud. Nauwgezet wordt iedere plant, die hij nog niet kent, bestudeerd, wordt iedere kever, ieder dier nageteekend. Menigmaal moet hij de gekozen plek in allerijl verlaten, als er een donkere wolk bloeddorstige muskieten op hem aanvalt, en met een dikke laag zijn gezicht en zijn handen bedekt.

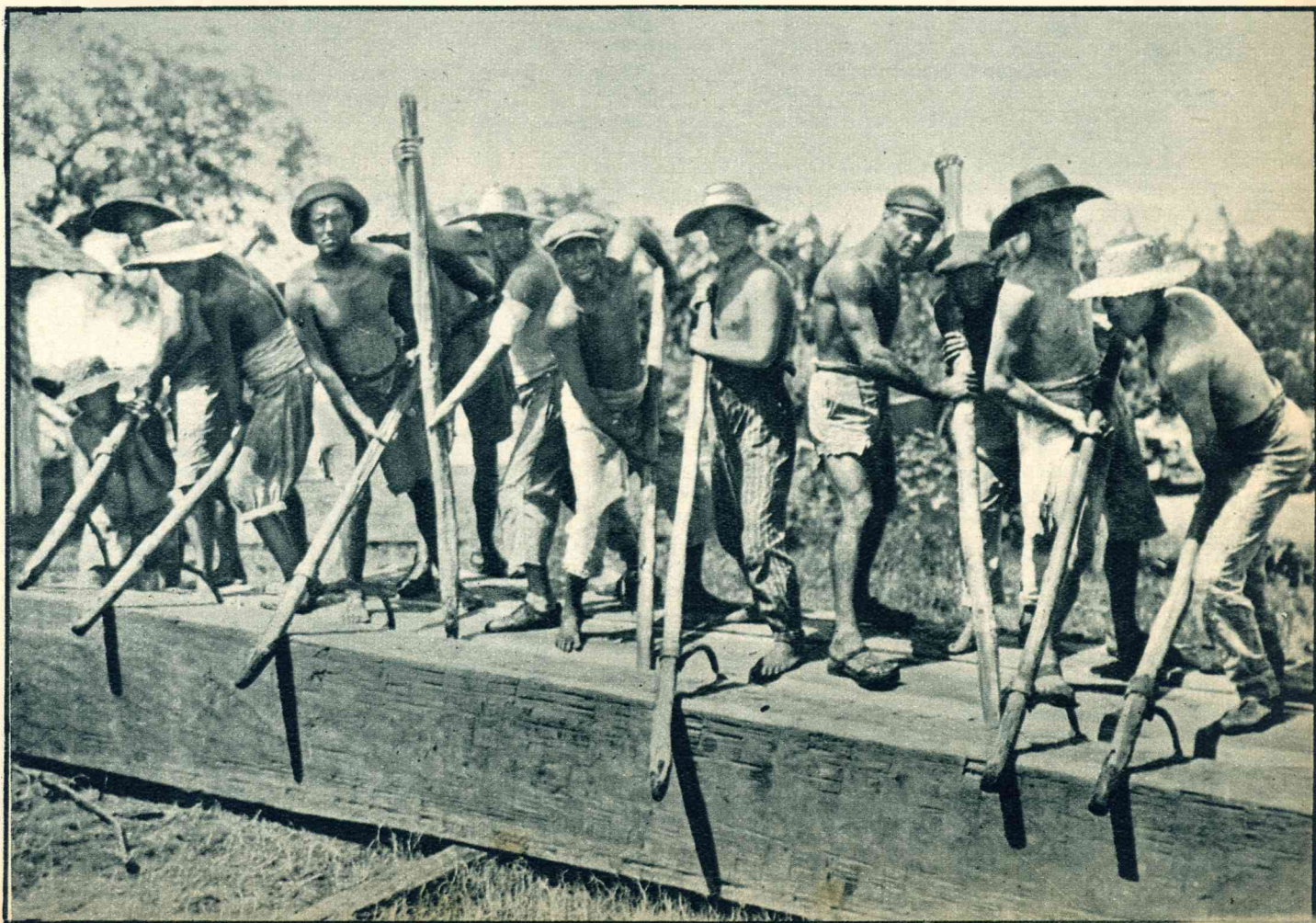
Menigmaal ook komen er inboorlingen voorbij, die zich uit hun ellendige dorpen naar de stad reppen, om niet te laat te komen voor de Zondags-tractatie, de film. Zij verbazen zich, als zij den blanke zien, die in het gras zit te teekenen — beschroomd komen zij dichterbij, kijken op zijn papier en schudden het hoofd. Hoe kan een mensch zoo dom zijn, om dat onkruid na te teekenen! Liefde voor de natuur kennen zij niet — de natuur is hun vijandin. Een film met wilde ruiters in de steppen is hun duizendmaal liever dan het mooiste plekje in 't bosch, dan de hoogste koningspalm, de schitterendste waterpartij.

Er heeft zich in Cayenne een club gevormd, waarvan alleen vroegere bagno-menschen deel uitmaken. Ook Schwartz wordt toegelaten, maar hij ziet van dat gezelschap gauw weer af. Den schepter zwaait er de voormalige afgezonderde Dumont, een groote, grove kerel, anarchist van top tot teen. Dumont voedt een ziekelijken haat tegen alle menschen, en zou niets liever doen, dan ze uitroeien.

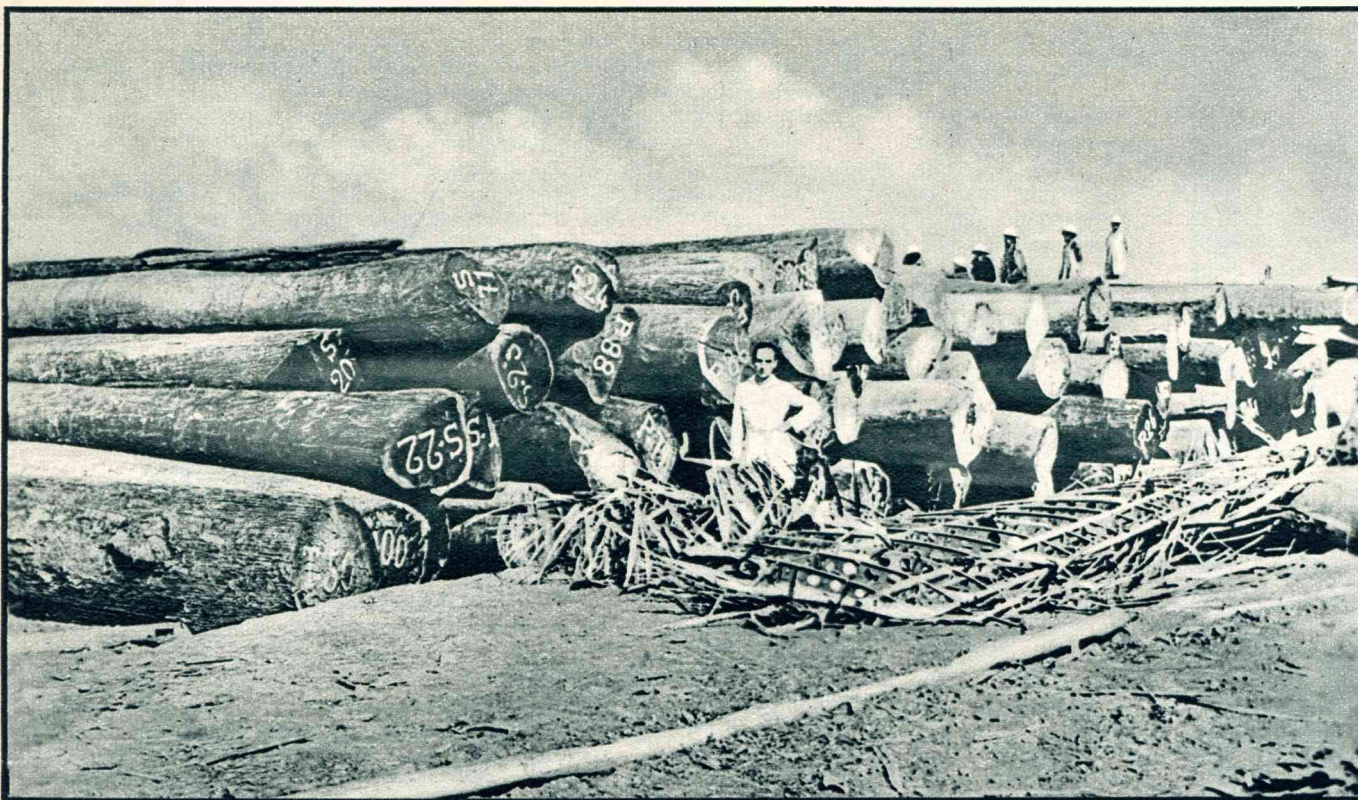
Als hij 't te pakken krijgt verlangt hij naar een fijn, goed gesmeerd machinegeweer en een paar kisten munitie. Dan zou hij zich op zoo'n parade-dag op het Palmenplein opstellen, en maar raak schieten onder die blanken en die smerige zwarte honden, tot er niemand meer een been verzetten kon. Hij scheidt er een duivelsche vreugde in, zich die slachtpartij zoo echt en levendig mogelijk voor te stellen.

Hij heeft in zijn leven te bittere ervaringen opgedaan — in den oorlog

XXV. MENSCHEN OP DE „GROOTE AARDE”.

Een groep bannelingen aan den arbeid.

Het houtkappen en bewerken. Boomstammen, door veroordeelden geveld, wachten op het vervoer.

werd hij vergast, hier heeft men hem ziek laten worden, tuberculeus, en dat vergeeft hij nooit. Hij kan alleen nog maar haten.

Ook de leden Bessaglia en Vial zijn verwoede anarchisten, evenals een zekere Rus met een niet uit te spreken naam. Die gaf zich echter aan den drank en aan allerlei buitensporigheden over, en hij sterft plotseling — hersenberoerte.

Vial weet nu van den gouverneur permissie te krijgen, om alle bagnomensen te verzamelen, teneinde den kameraad een mooie begrafenis te verschaffen. Het doel is niet alleen, den overledene te eeren, maar tevens, de zwarte bevolking van Cayenne te laten zien, dat er onder die geminachte blanken ook nog saamhoorigheidsgevoel woont.

Iedereen doet zijn best, en op den dag der begrafenis ziet men den zwarten lijkwagen der burgers, door twee paarden getrokken, zich voortbewegen naar de gemeentelijke begraafplaats.

De paarden transpireeren geweldig onder de zwarte dekken met zilveren versierselen, die van hun ooren tot hun staart reiken, zooals het bij een eerste-klas-begrafenis past. Zeg nu eens op, vies negervolk — wie van jullie kan zich op zoo'n begrafenis beroemen? Waag het nu nog eens, te spuwen op ons, bagno-mensen!

In den regel wordt er weinig ophef gemaakt, als er een afgezonderde of vrijgelatene begraven moet worden — een gebeurtenis trouwens, die hier maar al te vaak voorkomt. Dan gaat 's middags, na de ergste hitte, de kleine achterdeur van een der ziekenhuizen open, en een afgedekte handkar wordt naar buiten geschoven.

Vooraan loopt een afgezonderde te trekken aan den disselboom, en achteraan duwt er een. Over de doodkist, van ongeschaafd hout getimmerd, ligt een zwarte doek. Meer geleide is er niet — hoogstens nog een sleuteldrager, om de twee levenden in 't oog te houden.

De bewakers vinden dien dagelijkschen gang naar 't kerkhof te lastig, te warm en te vervelend.

De mensen zien den bescheiden begrafenisstoet voortbijtrekken. Niemand neemt zijn hoed af, want 'n veroordeelde verdient ook na zijn dood de achting niet. Niemand krijgt 't in zijn hoofd, een dooden bagno-klant die laatste eer te bewijzen onder het branden der zon.

Alleen de onverzadigbare duivelvogels springen opgewonden door de goten en volgen het sombere transport een eindje, want zij zijn de lijkenlucht gewaar geworden. Zij blijven echter berustend en lui achter, want zij merken al gauw, dat er hier voor hun vraatzucht niets te halen valt.

De twee mannen aan de kar haasten zich, en werken transpireerend het voertuig vooruit door de kuilen en over de hobbels der straten. Daar zijn zij al aan 't prachtige kerkhof van Cayenne, mooi aangelegd, met sierlijk geboomte en een gesmeed ijzeren hek. Het moet een troost zijn, daar te rusten.

Maar de man uit het bagno mag daar niet rusten! Dat zou te erg zijn, en de hevigste verontwaardiging opwekken bij al die brave bruine en zwarte burgers en belastingbetalers.

Achter het kerkhof, waar de savanne begint en de moerasplanten al tot manshoogte opschieten, ligt de leelijke, onverzorgde begraafplaats der uitgestootenen. Slechts een paar scheeve kruisen, meest zonder naam, laten zien, dat hier mensen hun laatste rustplaats gevonden hebben. De grafkuilen zijn niet diep, want al heel gauw komt men bij 't graven aan het modderige water van het moeras.

De doodkist wordt van de kar getild. Vier doodgravers, afgezonderden, slepen de kist voort en laten die neerglijden in den pas gegraven kuil, waarin zich al het gele water verzameld heeft. Met een slag valt de kist neer, en het moeras sluit er zich over. Een paar schoppen aarde er op, een kruis geplant, en het is gebeurd. Over 'n paar maanden is er van het graf en van het kruis niets, maar dan ook niets meer te zien.

In Augustus 1929 moet Schwartz zich, wegens verschijnselen van buikloop, op het bacteriologisch instituut laten onderzoeken. Daar is een laborant, Pelissier, die Schwartz van hooren zeggen kent, en hem onverholen zijn goede gezindheid toont.

„Zeg, Schwartz, ik ga gauw weg — ik kom heelemaal vrij — dan kun jij hier voor me in de plaats komen als laborant. Dat geeft driehonderd frank in de maand. Niet veel — maar je hebt een massa tijd voor bijverdiensten. Ik zou maar gauw aan den gouverneur schrijven, als ik jou was.”

Zonder zich lang te bedenken schreef Schwartz aan den gouverneur. Dr. Caro, de directeur van het instituut, ondersteunt zijn sollicitatie. Half September vraagt Schwartz ontslag bij Castex, waar de groote slapte nog niet ten einde is, en eind October is hij terdege bekend met de taak en de plichten van een bediende in een laboratorium.

Den eersten November komt zijn officiële aanstelling als laborant van het Hygiënisch en Sereologisch Instituut. Wilt hier geen bepaling bestaat over de nationaliteit van het personeel kan hij deze positie aannemen, zonder zich tot Franschman te verklaren.

Schwartz had nu een zeer nuttigen en vrij drukken werkkring — want aan tropische ziekten is er in Cayenne geen gebrek. In enkele maanden verkreeg hij een groote bekwaamheid in alle voorkomende werkzaamheden — verrichtte bijvoorbeeld zelfstandig microscopische onderzoekingen en inspuitingen op patiënten — en genoot het volle vertrouwen. Het bewustzijn, dat hij zijn medemensen helpen kan, geeft hem groote kracht — al blijft hij het gemis der vrijheid pijnlijk gevoelen.

Zelfs den armste der armen kan hij van dienst zijn, den lepra-lijder; den mensch, die getroffen is door dien gevreesden geesel van alle eeuwen, de melaatsheid.

Melaatsheid in Guyana?

Ja, ook die uiterste, grootste straf komt voor op de „groote aarde”. God zij hem genadig, wien die straf treft. Hem kunnen de mensen niet helpen; hij is duizendvoudig gepijnigd, duizendvoudig verstooten, duizendvoudig gestraft, duizendvoudig gestorven.

(Wordt voortgezet).

Een romantisch tafereel, jacht op de rivier.

**Indien Uw heupen,
kin en enkels vet-
vorming vertoonen,**

indien U bemerkt dat U
lusteloos wordt, gebruikt dan
s'avonds voor het naar bed gaan
of 's ochtends op de nuchtere
maag een kop Dr. E. Richter's
kruidenthee. Deze thee regelt
en bevordert de spijsvertering,
zij verfrist bloed en inwen-
dige organen en zorgt voor een
natuurlijke, gezonde ge-
wichtsvermindering. Neemt U
nog heden een proef!

**DR. E. RICHTER'S
KRUIDENTHEE**

In alle apoth en drogisterijen
VANAF 80 CENTS PER PAK

BREUKLIJDERS

Dit is
C. H. SCHOLTE,
die, na 22 jaar breuk-
lijder te zijn geweest,
zichzelf enduizenden
anderen van breuk-
lijden bevrijdde door
zijn nieuwuitvinding
van het **PATENT
LUCHTAPPARAAT**.

Duizenden dankbetuigingen. Vraagt
kosteloos om het boek met afbeel-
dingen en prijzen.

C. H. SCHOLTE

Aert v. Nesstr. 105a - Rotterdam

Waarschuwing. Laat U niets anders
opdringen, want even goed of beter
bestaat er niet.

**INDIEN GIJ
WILT VERKOOPEN
DAN MOET UW
ARTIKEL BEKEND
ZIJN.**

*

**HET MIDDEL
OM BEKEND TE
WORDEN EN TE
BLIJVEN IS
ADVERTEEREN**

VERSTOPPING

of moeilijke
en onregelmatige
stoelgang regelt
men vlug zonder
kramp of pijn met

**Mijnhardt's
Laxeertabletten**

Prijs per doos 60 ct.
Bij Apoth en Drogisten

Rheumatiek, Spit, Rugpijn, Jicht

en andere rheumatische aandoeningen kunt U
het best bestrijden met Elliman's Embrocation.

Masseer zachtjes de pijnlijke plaatsen met Elliman's Embrocation en U
zult onmiddellijk verlichting gevoelen, terwijl U weldra zult bemerken,
dat alle pijnen en stijfheid zullen verdwijnen. Elliman's Embrocation dringt
door tot de plaats waar de pijnen ontstaan en is zonder twijfel de
beste embrocation om een vlugge en duurzame verlichting te geven.

Zorgt steeds een flacon Elliman's Embrocation bij de hand te hebben
en U zult de rheumatische- en spierpijnen direct kunnen bestrijden.
Koopt nog heden bij Uw leverancier een flacon. Prijzen vanaf 90 cent.

ELLIMAN'S EMBROCATION

BON

Ter KENNISMAKING ontvang! U
een speciale flacon na inzending van
f 0.30 in postzegels aan de firma
KUYPERS & Co., Prinsengr. 983,
Afd. 16, AMSTERDAM.

Naam:

Adres:

**KOOPT
GEEN KAT
IN DEN ZAK!**

Laat U geen z.g. „goed-
koope" lampen in de han-
den stoppen, wanneer U
niet bekocht wilt zijn. Bij
gelijk stroomverbruik ge-
ven Philipslampen soms
tot 150% meer licht. Om
dit te bewijzen bieden wij
U een gratis lichtmeting
bij U thuis aan. Lampen
zijn Uw eigen voorraad
waarborg voor een
neutrale vergelijking. Vult
slechts onze coupon in.

COUPON
(invullen wat verlangd wordt)

Aan de N.V. Philips' Gloeilampen- fabrieken, Verkoopafdeeling Neder- land en Koloniën, EINDHOVEN. Verzoeken mij Uw boekje over een doelmatige en economische verlich- ting: „Licht in Uwe woning" gratis en franco te doen toekomen. 97-7 Naam: Adres:	Aan de N.V. Philips' Gloeilampen- fabrieken, Verkoopafdeeling Neder- land en Koloniën, EINDHOVEN. Verzoeken bij mij als verbruiker van minstens twaalf lampen per jaar, een lichtmeting te doen verrichten. 97-7 Naam: Adres:
---	--

KOOPT NEDERLANDSCH PRODUCT!

H. F. C. kampioen van de 2e kl. B. Door met 5-1 van Baarn te winnen werd H. F. C.'s kampioenschap een feit. Achterste rij, v. l. n. r.: de trainer, P. Jongeneel, v. d. Meulen, v. Baasbank, grensr. Slingenberg. Midden: R. Jongeneel, Kruyer, Lamp. Voor: Van Riemsdijk, Demp, Koper, Dorsman, Hagenaar.

Kinheim leidt met 23 punten, doch E.D.O. en Zeeburgia volgen de Velser ploeg met slechts één punt verschil op den voet.

In de andere afdeeling heeft H.F.C. door een flinke overwinning op Baarn beslag op den eertitel gelegd. Het kampioenschap der H.F.C.-ers hing reeds eenigen tijd in de lucht, zoodat niemand

SPORT VAN ZONDAG

Wij weten niet of het wel juist gezien is van de competitie-leiding in den K.N.V.B. om voor Zondag j.l. zoo'n klein programma samen te stellen. Men kan een voorstander zijn van het z.g. inhaalsysteem, omdat daardoor onregelmatigheden op het eind der competitie zooveel mogelijk worden voorkomen, doch zonder eenige vrees voor iets van dien aard had het aantal wedstrijden belangrijk grooter kunnen zijn.

Enfin, een Zondag zonder voetbal kan ook zijn goede zijde hebben, vooral als het weer zoo is als Zondag j.l.

Het Ajax-terrein had een tweede-klasse bezetting. V.V.A. poogde er zich tegen Kinheim te handhaven, doch slaagde hierin niet, hetgeen, gezien de plaats welke beide clubs op de ranglijst innemen, ook zeer goed te begrijpen is. Doch men herinnerde zich nu eenmaal heel sterk de 1-4 nederlaag, welke Kinheim destijds in eigen huis van de V.V.A.-ers te slikken kreeg, en het is dus niet vreemd, dat men in het V.V.A.-kamp illusies koesterde,

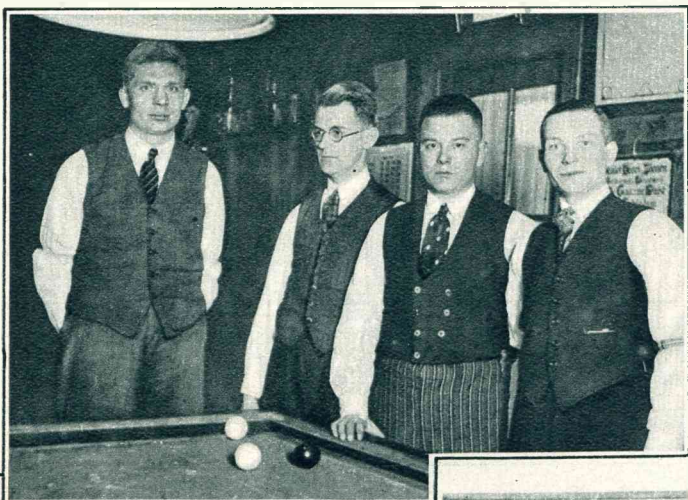
die anders misschien niet zouden hebben bestaan.

D.E.C. verloor eveneens, n.l. van Alcmara Victrix, waardoor de positie van dezen eens zoo roemrijken tweede-klasser nog een beetje beroerder is dan die van buurman V.V.A. Eén van beiden treft het lot nu in elk geval wel....

Bovenaan in 2a begint het geducht te spannen.

Zondag is de bekende Spartaan-speler J. A. Grobbe gehuldigd in verband met zijn 20-jarig lidmaatschap der roodbroeken. Onze fotograaf kieke deze steunpilaar der Spartanen, die nog steeds één der beste spelers van het eerste elftal is, na de huldiging.

Deelnemers aan het biljartkampioenschap van Haarlem, dat ditmaal te Velsen in café „Spoorzicht" werd gespeeld. Van l. n. r. F. v. d. Berg (kampioen), G. W. Metz, M. v. d. Putten en J. Steffens

Zondag werd op het terrein van de Amsterdamsche Dooven Sport Ver. een wedstrijd tusschen de Dooven-elftallen van Amsterdam en Rotterdam gespeeld. Onze fotograaf kieke de beide ploegen.

In de Industriële Club vergaderde Zondag het Kon. Ned. Gymnastiek Verbond. Het bestuur, staande van l. n. r.: v. d. Bergh (lid techn. bondsbest.), de Jong (idem), Dijk (comm.), van Tongeren (idem). Zittend: Sommer (voorz. techn. bondsbest.), v. Ekeren (secc.), Dr. Reys (voorz.), Verburg (penningm.), de Graaf (comm.), Vis (comm.) en Hop (comm.)

er zich nog over verwondert. Wij zijn benieuwd, hoe de Good Old zich in de promotiewedstrijden zal weren en ook wie de tegenstanders zullen zijn.

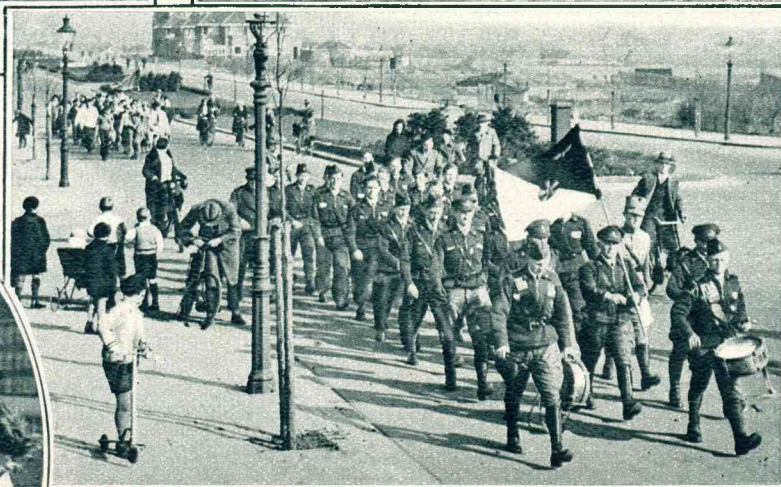
Is dit, voor zoover het de tweede klasse club betreft, nog lang niet zeker, ook ten opzichte van de eerste klasse ploeg is er nog reden tot twijfel. Blauw Wit's papieren zijn n.l. door de nederlaag van de Schiedamsche Combinatie weer enigszins gestegen. Natuurlijk zullen de Zebra's thans den stroohalm vastgrijpen. Z.F.C., dat nederlaag op nederlaag te slikken krijgt tegenwoordig, komt zoowaar ook nog in de knel. De 11 punten, welke de Zaankanters momenteel hebben, kunnen zoowel door Blauw Wit als door Hermes D.V.S. nog makkelijk worden overschreden.

In de korfbalcompetitie zit nog de noodige strijd.

D.E.C. ook al in den put. Zondag verloren de D.E.C.-ers met 3-6 van Alc. Victrix. Spelmoment uit deze match voor het Alkmaarsche doel.

Zondag werd in huize „Dorado” aan de Weteringschans officieel een kegelbaan geopend, waarna een onderlinge wedstrijd plaats vond. De eerste ballen worden gerold.

De gymn. en schermvereniging Concordia te Haarlem hield Zondag een nationalen wandeltocht over 30 K.M. Eenige groepen tippelaars op de Heemsteedsche Dreef.

Rugby om het kampioenschap van Amsterdam tusschen A.A.C. en A.R.V.C. (5-3). Spelmoment uit dezen kamp, welke op het Sintelbaanveld werd gespeeld.

slaagd zijn fraaie eindsprint met een overwinning te besluiten. Het zou ons echter niets verwonderd hebben, indien dit wel gebeurd was, daar de geelblauwen in hun ontmoeting tegen Olympia zonder twijfel de beste papieren hadden. Het schot was echter totaal zoek en daar ook van den tweeden Olympia-aanval hoegenaamd niets uitging, verwachtte men algemeen een verdeling der punten. Kort voor het einde echter beging de Swift-verdediging een groven blunder, waardoor haar niet alleen een meer dan verdiend gelijk spel ontging,

doch waardoor de club van v. Swol nog leelijk in de gevaarlijke zone blijft verkeerren.

Hoewel de beslissing voor de laatste plaats in de Westelijke 1e klas nog niet gevallen is, kunnen we na de resultaten van j.l. Zondag zoo goed als zeker aannemen, dat een der Amsterdammers tennisslotte het slachtoffer zal worden. Voor de oudste korfbalclub in Nederland, t.w. D.T.V., begint het er tenminste al zeer somber uit te zien en de fiksche nederlaag, die ze Zondag in „De Koog” te slikken kreeg, zal het vertrouwen in de ploeg een gevoeligen tik gegeven hebben. Met nog twee zware wedstrijden tegen D.V.D. en Westerkwartier voor den boeg vreezen we voor de D.T.V.-ers het ergste.

Swift is er niet in ge-

De wedstrijd V.V.A.-Kinheim op het Ajax-terrein. Ditmaal moesten de V.V.A.-ers de vlag strijken voor de club uit Velsen, van welke zij destijds uit, met 4-1 wonnen. Spelkies voor het Amsterdamsche doel.

Zonnige voorjaarsdagen op den Bussumer Grintweg.

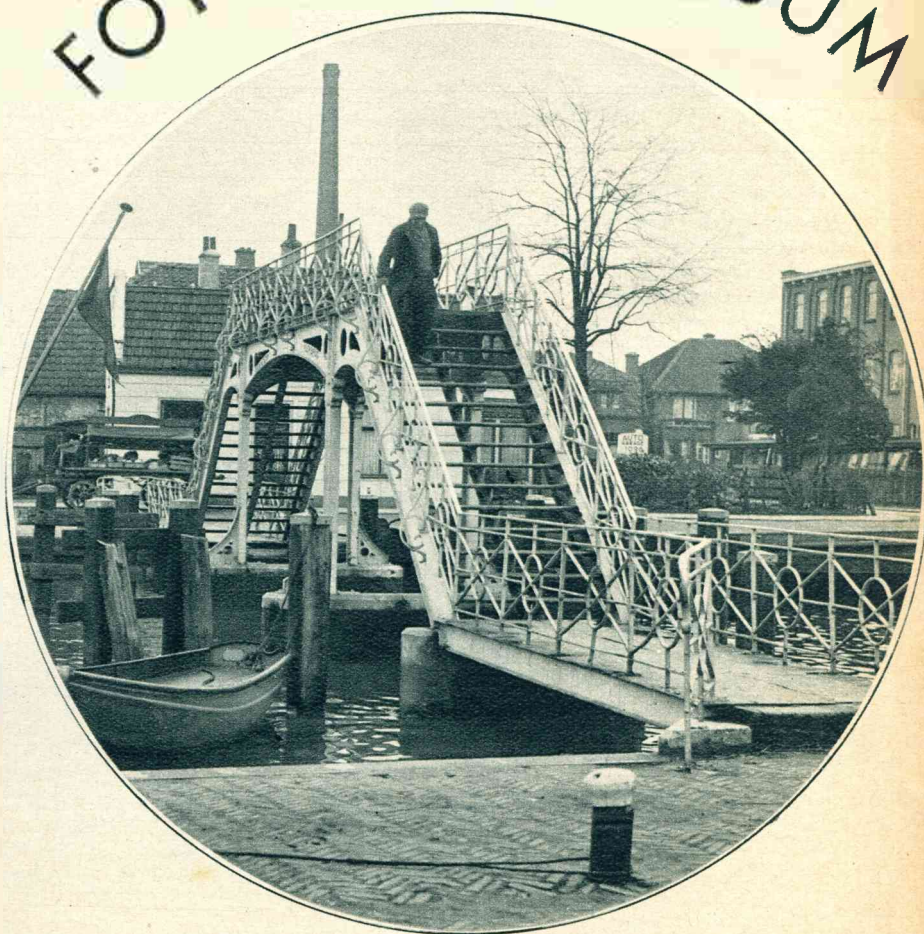

Ook Bussum heeft een haven, al is deze dan van bescheiden afmetingen.

Aan fraaie villavijken is Bussum rijk.

FOTO'S UIT BUSSUM

En bruggen treft men er van een heel vreemd model; deze lijkt wel samengeseld uit oude kinderledikanten.

Zal ik het U verraden?

Waarom ik mijn mooien teint te danken heb? Nu dan, het is geen geheim.

Vele mooie vrouwen gebruiken net als ik, dagelijks Crème Mouson en hebben daaraan hun mooie, matte teint te danken. Want Crème Mouson voedt en verjongt de huid, zij dringt bij voortdurend gebruik tot in de onderste lagen van het weefsel en geeft aan de huid die onvergetelijke bekoring, die één der hoofdfactoren van de schoonheid der vrouw is. Probeert U heden nog Crème Mouson, hoe eerder U er mede begint, hoe eerder U de resultaten kunt bemerken.

Waar schoonheid overwint, heeft Crème Mouson geholpen.

CREME MOUSON

Als nacht- en reinigingsmiddel COLD CREAM MOUSON

Niet waar?

In deze crisisdagen moeten velen met minder geld toch de oude zien te blijven.

Enkele fabrikanten van "luce" artikelen houden by hun prys-tactiek rekening met deze omstandigheden.

Zoo bijv. DRIESSEN ! Met zijn DECORA-bonbons! Bonbons van de zelfde sublieme kwaliteit als de bekende Carro's : van een unieke samenstelling en een verrukkelijke combinatie maar tegen 30 cents per ons ! Een prijs die iedereen in staat stelt om een "zalige" bonbon te presenteren.

Unieke bonbons...DECORA! Tegen 30 cents p.ons!

Driessen
DE NAAM ZEGT ALLES

HN19

WRIGLEY'S
KAUGOM
IN DE MOND
IS LEKKER EN
GEZOND!

WRIGLEY

Geen puistjes meer! Maar een frisch, aantrekkelijk teint.

„Sinds korten tijd ben ik verbruikster van Radox geworden; ik leed geregeld aan vetworpjes en puistjes. Nu ik Radox gebruik, krijgt mijn teint een veel frisser kleur en verdwijnen alle oneffenheden.”

Mej. v. d. M. te Apeldoorn.

Als U niet tevreden bent over Uw teint, als U last hebt van vetpuistjes of uitgezette poriën, dan kan alleen Radox U werkelijk helpen, want de werking van Radox ligt onder de huid. Al die huid-ontsieringen wijzen erop, dat de onderhuidse kliertjes niet behoorlijk functioneeren. Indien U nu telkens, wanneer U het gezicht wast, wat Radox door het water mengt, wordt aan dit water — behalve andere waardevolle bestanddeelen — ook zuurstof toegevoegd. Deze zuiverende, geneeskrachtige zuurstof dringt door tot de onderhuidse weefsels. De verstopte poriën worden gereinigd, de kliertjes gevoed en versterkt en spoedig zullen alle klachten over Uw huid tot het verleden behooren. Uw teint is verjongd en verfrist, gaaf en aantrekkelijk als nooit tevoren.

Radox is heerlijk geparfumeerd en verkrijgbaar bij alle apothekers en drogisten. Een pak is toereikend voor verscheidene weken.

RADOX 70 cts.
per pak

Imp.: N.V. Rowntree Handels Mij., Heerengracht 209, Amsterdam-C.

Kinderen.....

slap., prikkelbaar..

.....zulke
kinderen fleuren
op met Kalzan,
het kalkvoedsel!

Een bekend Engelsch kinderarts schrijft:

„Kinderen die lijden aan kalkgebrek worden zenuwachtig en prikkelbaar. Zij leeren moeilijk en missen de kwieke opgewektheid van het dóór en dóór gezonde kind”.

Door uw kind eens eenigen tijd Kalzan te geven, zult ge het kalkgebrek opheffen en zoo, op logische wijze, zijn zenuwachtigheid, geprikkeldheid en slapte bestrijden. Met Kalzan zullen energie en levenslust snel terugkeeren en door de betere werking van zenuwen en spieren zullen moeilijkheden van velerlei aard (onoplettendheid, wispelturigheid, enz.) overwonnen worden.

Gij zult verrast bemerken, hoe het kind opfleurt, zijn bleekheid en slapte verliest en...hoeveel beter zijn eetlust wordt. Alleen met Kalzan echter hebt gij de zekerheid dat de toegediende kalk ook werkelijk het lichaam ten goede komt, terwijl de kinderen de Kalzantabletten heerlijk vinden.

Begin nu heden Kalzan te geven.

KALZAN

Vraag gratis monster

Naam: _____

Adres: _____

(0.14)

Adresser: N.V. WULFING & Co., Oosteinde 1-3, A'dam (C.)

Het Kalkvoedsel

In alle Apoth. en Drog. à f.125 en f.225. Wij zenden U een monster van Kalzan met interessant boekje over den invloed van Kalzan op het gestel, gratis toe. Zend ons deze coupon nog vandaag (in open envelop in het porto 1½ ct.) VUL IN:

Een reclame-begroting is niet volledig, wanneer

DE STAD AMSTERDAM

niet bij de bladen is opgenomen

ABONNEERT U OP

DE STAD AMSTERDAM

INTEEBENBILJET

Ondergeteekende verklaart zich hiermede te abonneren op „De Stad Amsterdam” à f.1.62⁵ per drie maanden 1) f.0.12⁵ per week

1) Doorhalen wat niet verlangd wordt.

Naam

Adres

Bovenstaand inteebenbiljet s.v.p. na invulling afgeven aan ons Bureau, N.Z. Voorburgwal 262, of per post toezenden in open enveloppe met postzegel van 1½ cent gefrankeerd.

De Administratie van „DE STAD AMSTERDAM”
N.Z. VOORBURGWAL 262

Het Meisje in 't Groen

DOOR PHIL HOLSTER

Frederik was een verstandig jongmensch — dus toen hij een kansje zag, greep hij 't met beide handen aan.

Hij had haar nog maar éénmaal gezien; hij had haar zien loopen langs het hek van den tuin van het villaatje, dat hij voor dien zaligen zomer gehuurd had: een fijn, slank meisje in een zee-groen japonnetje met zonnenschijn in 't haar; vluchtig had hij haar profiel kunnen zien, en zijn oogen hadden haar gretig nagekeken, tot ze buiten zicht was. Het was gebeurd....

Dat was den vorigen middag geweest, en hij had er natuurlijk al over getoed, dat hij haar nooit weer zou zien.... en nu zat ze daar, alleen, in een auto, die aan den kant van den weg stond, die niet wou!

En haar oogen waren bruin. Hij had haar profiel allerliefst gevonden, maar hij had nooit gedacht, dat oogen zoo groot en zoo bruin konden zijn. Het kostte kolossaal veel moeite, om gewoon te praten.

„Goeden middag,” zei Frederik beleefd. „Kan ik u misschien.... ergens mee helpen?”

„Ik denk 't niet,” antwoordde het meisje. „De wagen doet 't niet, maar....”

„Ik zal wel even kijken,” zei Frederik met mannelijke vastberadenheid. „Ik zal 't wel goed krijgen. 't Is vreeselijk vervelend, als je niet voort kunt.”

„O, ik heb niet zoo'n haast,” zei het meisje. (Ze had een bijzonder prettige stem.) „In ieder geval, ik mag u niet lastig vallen. Ik hoop....”

„Laat u 't maar aan mij over,” zei Frederik, en hij trok zijn jasje uit en gooide 't in 't gras.

„Doet u 't niet,” smeekte 't meisje. „U zult u zoo smerig maken en....”

Frederik sloeg de kap op, lachend. Smerig maken? Voor haar zou hij een bād genomen hebben in de machine-olie!

Hij vergewiste zich, dat er benzine aanwezig was, begon te trekken en te draaien, haalde de gereedschapstasch te voorschijn, dook weer onder de kap, schroefde en blies en morrelde....

„Houdt u nu alstublieft op,” zei 't meisje. „U zit al vol olie, en....”

„Ik geef nooit iets op,” verzekerde Frederik. „Even den magneet....”

Hij werkte als een paard — hij zocht en probeerde — ha! Triomfantelijk dook zijn hoofd op. „Nu heb ik 'm in drie seconden!”

Zijn stem klonk de ijle zomerlucht in. Het meisje was er niet meer. Hij liep in verbazing langzaam om den wagen heen — ze was er niet — 't leek wel, of de aarde haar had ingezwolgen.

Hij liep door tot aan de bocht van den weg — daarop volgde een recht stuk en daar zag hij juist een fijn figuurtje in 't groen de volgende bocht omgaan, rennend als een hinde. Maar graciéus....!

„Hé!” schreeuwde Frederik. Maar zij was onzichtbaar geworden. Een koe keek hem afkeurend aan.

Hij ging terug naar den wagen, stortte een vloed van olie op „'t ding”, dat haperde, en sprong naar de handle. Zacht begon de motor te snorren. Hoera! Nu kreeg hij haar tòch! Ze was lief en mooi, maar... ze had zoo niet weg moeten loopen. Dat doet geen mooi, lief meisje. Hij was benieuwd naar haar verklaring.

Hij sprong achter 't stuur en begon wild de vervolging. Hij hoorde getoeter achter zich, maar stoorde er zich niet aan. Ja, hij zou nu iemand laten passeeren! Ha, daar liep ze.... Vóór de volgende bocht....

En toen sprong zij opeens naar rechts, door een gaping in een heg, en verdween tusschen boomen. Hij moest plotseling stoppen, maar vóór hij 't mechanisme, waaraan hij niet gewend was, had kunnen hanteeren, kwam er van den anderen kant een politie-agent op een fiets. Frederik had de remmen juist op tijd aan, maar de fietser keek op met een gezicht vol komischen schrik, zwaaide over den weg, slipte, en dook, met den helm naar voren, de heg in.

Frederik snelde te hulp — trok den agent met

moeite uit de braamstuiken; maar de geredde keek hem aan met een gezicht vol ondankbaarheid, om niet te zeggen toorn.

„Nou, da's me wat moois!” gromde de beleedigde majesteit der wet.

„'t Spijt me vreeselijk,” zei Frederik. „Ik....”

„Woest rijden en de politie aanvallen in de uit-oe....”

„Spijt me ontzettend,” stotterde Frederik, „de weg is nogal smal en ik....”

„Laat je rijbewijs eens zien, jongeman.”

„Rijbewijs — ? O ja, wacht.... Zit in mijn jasje,” zei hij.

„En waar is uw jasje?”

„Ligt een eind terug aan den kant van den weg....”

„Kom kom! Wie laat er nu z'n jasje aan den kant van den weg liggen!”

„De auto wou niet, en....”

„Wou niet? Dat heb ik gezien....”

Toen klonk er zeer nabij getoeter, een auto stopte, en er kwamen twee personen uit, een chauffeur in werkpak en een magere heer in plus-four. Zij renden naar Frederik toe.

„Arresteer dien man!” schreeuwde de magere heer. „Hij heeft mijn auto gestolen!”

Frederik keek op. Waarom deed die man zoo opgewonden? Wat praatte hij over arresteeren?

„Schurk!” schreeuwde de magere. „Da's mijn auto! Hij wou niet verder, en toen ben ik naar 'n garage gegaan, en toen we terugkwamen zag ik dien schurk....” Hij moest even zwijgen, om adem te halen.

Frederik werd bleek. „Schurk” was een leelijk woord — maar hij zag er natuurlijk, zonder jas en overall besmeurd, niet op zijn voordeel uit. Dit was echter niet het ergste. Wat had het meisje, de prinses van zijn droomen, uitgevoerd in den auto van dien man? Als 't tenminste zijn auto was.... Waarom was ze zoo opeens weggeloo- pen? En wat moest hij zeggen?

„Weet u zeker,” vroeg de agent den magere, „dat die auto van u is?”

„Natuurlijk,” snauwde de man. „Da's mijn nummer. Ik zal u 't nummerbewijs laten zien.”

Hij liep om en wees theatraal naar de nummerplaat. De agent volgde en keek.

En toen deed Frederik een heel dom ding. Hij vond 't eenvoudig géén idee, een eeuwigheid te blijven staan redeneeren met die halve gekken. Als 't niet iets ergers werd. Steelsgewijs keek hij om. Naast zich zag hij lokkend de gaping in de heg, waardoor het meisje vijf minuten tevoren verdwenen was. Hij nam een sprong, en worstelde door de struiken — en tegelijk wist hij, dat hij zeer dwaas deed. Ze kwamen hem natuurlijk na — hij hoorde ze al tieren en ploeteren....

Toen stond hij opeens op een open plek, en daar, aan den voet van een ouden eik, zat het meisje in 't groen kalm een tijdschrift te lezen. Hij rende recht op haar toe. Tijd voor verklaringen was er niet.

„Kan ik me ergens verstoppen?” hijgde Frederik.

„Verstoppen? Waarvoor?”

„De politie zit me op de hielen!”

„Groote gunst!”

Haar oogen werden nog grooter van verbazing. „Ik heb nu geen tijd om 't uit te leggen.... Zou ik in dien boom kunnen klimmen?”

Er kwam opwinding in haar oogen.

„Ik weet wat beters,” zei ze. „Die eik is hol. U kunt er best in.”

Er was geen tijd te verliezen. Hij kroop in de holte. 't Was er nauw, maar 't ging. Toen ging 't meisje er voor zitten, schikte haar plooiën en las weer. Frederik merkte, dat hij geen seconde had mogen dralen. Hij hoorde de stemmen al, luid en barsch.

„Pardon, juffrouw — is er hier een man voorbij gekomen?”

„Jawel, agent,” zei het meisje vriendelijk. „Iemand met een ongunstig uiterlijk,” hijgde de tweede stem, „zonder jas, heelemaal vuil en stof-fig....”

„Ja,” zei het meisje weer, en Frederik vond het heelemaal niet vriendelijk, dat zij hem uit zoo'n beschrijving herkende.

„Die man is een misdadiger,” zei de magere.

„Welken kant is hij opgegaan?” vroeg de agent.

Frederik hoorde niet antwoorden. Klaarblijkelijk wéés zij. Hij had altijd wel geweten, dat 't een prachtmisje was!

„Dank u, juffrouw,” zei de agent. „Dan komt hij weer op den grooten weg.... had ik eerder aan moeten denken.”

Frederik hoorde weer gescharel door struik-gewas, en toen was het stil. Het blééf stil, tot het meisje fluisterde: „Nu kunt u er, geloof ik, wel uitkomen!”

Frederik kroop te voorschijn, niet aan te zien.

„Gelukkig,” zei hij.

„Ik kreeg kramp — als 't nog een minuut geduurd had, had ik er niet meer uit gekund.”

„Waarom moet de politie u eigenlijk hebben?” vroeg ze.

„Wegens diefstal van een auto,” zei hij.

„Hebt u een auto gestolen?”

„Natuurlijk niet,” zei Frederik. „'t Was uw wagen. U liep weg, en toen ben ik er u mee achterna gereden....”

Zij sloeg de oogen neer. Hij zag haar lange wimpers.

„Ik ben u natuurlijk dankbaar,” ging Frederik voort, „dat u me gered hebt — maar ik begrijp niet... waarom hebt u...”

Zij keek niet op. Zij bloosde.

„'t Was mijn wagen niet,” zei ze.

„Dus hij is van dien magere?”

„Dat zal wel.”

„Maar wie is dat dan?”

„Weet ik heusch niet.”

„Maar u.... U kunt toch.... Ik bedoel... Ik geef 't op!”

„Hooft u eens,” zei het meisje. „Ik had gewandeld, en ik was vreeselijk moe, en toen dacht ik: dat treft! de Horwick van oom George! Oom George heeft precies zoo'n wagen, en hij zou vanmiddag komen, dus ik wist niet beter....”

„Die Horwicks lijken ook zoo vrééselijk op elkaar,” kwam Frederik te hulp.

„Ja hè? Ik zag er niemand in zitten, dus toen dacht ik: oom had zeker geen benzine, hij is zeker naar een garage, — da's nèt iets voor oom George — hij heeft altijd wāt, en toen bleef ik zitten, dan kon hij me meenemen. En toen kwam u....”

Morgenrit in den Berlijnschen Tiergarten.

„Ja juist. Maar u had 't me wel kunnen uitleggen, in plaats van weg te slippen....”

„In 't eerst was er niets uit te leggen — en u liet me niet eens aan 't woord komen. U was zoo ontzettend eigenzinnig....”

„Zeg!” protesteerde Frederik. „Ik was begeerig, om u te helpen!”

„Dat vond ik heel vriendelijk — u hebt ook geholpen — dien meneer namelijk — en u had hem nog meer geholpen, als u niet met zijn auto was weggereden. Toen u bezig was, zag ik de nummerplaat, en toen schrok ik — maar u zat zoo diep met uw hoofd in de kap, dat ik 't maar 't makkelijkste vond, me uit de voeten te maken. Ik wou u niet van een goed werk afhouden. En u.... u had een lesje nodig.”

„Ik?” vroeg Frederik op een toon van gekrenkte onschuld. „Wat had ik dan gedaan?”

„Dat heb ik al gezegd. U was eigenwijs en eigenzinnig. U deed zoo echt minachtend, alsof een meisje nergens iets van weten kan en niet eens tegen mag spreken. Als ik een man geweest was....”

Frederik beet op zijn lip. „Ik begrijp u best,” riep hij. „U bent verschrikkelijk onrechtvaardig. Absoluut bevooroordeeld.”

„Ik ben van 't begin af bevooroordeeld geweest,” zei 't meisje.

„Van 't begin af?”

„Ja. Ik kwam u eigenlijk gisteren op de thee vragen.”

„Mij? Dank u buitengewoon,” voegde hij er haastig bij. „Heel graag. Vandaag? Of morgen..?”

„Gisteren,” antwoordde ze, maar haar toon was nog ernstig. „De uitnodiging kwam van mijn vader. Hij is hier burgemeester, en als er iemand in de gemeente komt wonen, vraagt hij dien altijd....”

„Da's een beetje te sterk,” zei Frederik. „Dat verdient niet iedereen. Een paar uitgelezen persoonlijkheden, zooals....”

„Hij vraagt iederéén,” zei ze. „Meestal persoonlijk. Maar hij was gisteren zoo verkouden, dat hij me een briefje gaf....”

„Prachtig! Ik zal met alle genoeg van de uitnodiging gebruik maken.”

„U bent niet uitgenoodigd,” zei het meisje koel. „Ik heb 't briefje niet afgegeven.”

„O, vergeten.... Maar ik zal toch graag komen.”

„Niét vergeten. Maar toen ik naar 't hekje toekwam, zag ik u in den tuin staan.”

„Ah! En zag ik er zóó afstootelijk uit?”

„U keek zoo brutaal naar me, dat ik u niet op de thee wou hebben. Ik ben gewoon voorbijgelopen. En u hebt me alsmaar nagekeken.”

Hij deed een stap vooruit.

„Nu moet u naar mij luisteren. Ik heb brutaal

gekeken, maar dat kwam, omdat ik verliefd op u was. 't Klinkt misschien gek....”

„'t Is gek.”

„Dan is 't een zomerztheid,” riep hij uit, „maar 't is nu eenmaal zoo! Ik zal nooit meer van iemand anders kunnen houden. Ik ben heelemaal niet sentimenteel of romantisch van aard, maar....”

„U ziet er in ieder geval niet romantisch uit, met dien zwarten veeg op uw neus.”

Hij keek haar vlug aan. Ze lachte, en als ze lachte was ze het mooiste.

„Dien zal ik er af boenen,” beloofde hij, „als ik op de thee mag komen.”

„U bent niet uitgenoodigd.”

„Mág ik?”

„Neen.”

„Ik heb niet opzettelijk gekeken,” pleitte hij. „En bovendien — hoe kunt u weten, dat ik u nagekeken heb, als u niet omgekeken hebt?”

Zij werd vuurrood.

„Antwoord!” zei Frederik onbarmhartig.

„Enfin,” zei ze, „vader zou misschien boos zijn, dat ik zijn boodschap niet over had gebracht....”

Frederik kwam op de thee. Hij bleef eten, en hij praatte met den burgemeester over politiek en sport en rozen en andere aardigheden.

En waar hij met 't meisje in 't groen over praatte, na 't diner, in den rozentuin met maneschijn, dat gaat geen mensch iets aan.

Zoals goeden Amsterdammers betaamt, toonen wij een hevige belangstelling voor de wijzigingen die in ons stadsbeeld worden aangebracht. De demping van de Vijzelgracht, welke bij zal dragen tot verbetering van den grooten verkeersweg Noord—Zuid, heeft ons aller aandacht. Den heelen dag staan er personen van alle leeftijden, beroepen en standen over het hekje geleund om te kijken en te philosopheeren, dat het toch zoo aangenaam is een ander te zien werken.

Als de politie in zicht komt, zorgt de jeugd gauw weer op den wal te klimmen.

De demping gaat eenvoudig in haar werk. De zandschuiten worden in de gracht gelost, het zoolang tot het zand boven de oppervlakte komt. De jongens moeten natuurlijk het eerst de stevigheid van het „nieuwe land” probeeren.

De Demping

Symphonie der ruggen.

van de
Vijzelgracht

De critiek.

Slapte in zaken — dus tijd genoeg om even te kijken.

Op weg naar een begrafenis; tijd genoeg, lijken loopen niet weg.

Helpt
U ons?

Er is slechts één afdoend antwoord te geven op die, uit naam van 3 miljoen Nederlandsche kinderen, uitgesproken vraag. En dat antwoord is . . . een daad! Het gaat immers om hun toekomst, om hun kans op een zorgenvrij bestaan! Die toekomst is afhankelijk van een welvarend bedrijfsleven in ons land. Als het de Nederlandsche landbouw, handel en industrie gelukt een voldoende afzet te vinden voor hun producten, zullen de vrees voor werkloosheid en de bezorgdheid omtrent

de toekomst der kinderen, aanmerkelijk verminderen. Gij die koopt, kunt hier afdoend helpen. Gij hoeft slechts nadrukkelijk te vragen naar Nederlandsche producten, omdat de verkoop daarvan noodig is voor de welvaart van ons land. Door voorkeur te geven aan Nederlandsche producten doet U de daad die leidt tot herleving van Neêrland's landbouw, handel en industrie, de daad noodig voor de toekomst van Uw kinderen. Nederlandsch product gaat vóór!

**KOOPT
NEDERLANDSCH PRODUCT**

FL 500.- per week

PRIJZEN

1e prijs	f 100
2e	" f 80
3e	" f 70
4e	" f 65
5e	" f 55
6e	" f 45
7e	" f 35
8e	" f 25
9e	" f 15
10e	" f 10
	f 500

Zie elken Maan-
dag den uitslag
in de dagbladen

Per week stellen wij beschikbaar 10 prijzen, totaal f 500, voor de beste slagzinnen of slagwoorden of rijmpjes, toepasselijk op een of meer Kwatta-producten. Inzendingen, binnengekomen tot en met Zaterdag, doen nog in die week mee. De beste inzending ontvangt den eersten prijs, en zoo vervolgens.

De beoordeeling geschiedt door de Directie van Kwatta te Breda, en is zonder beroep. Iedere inzending moet vergezeld gaan van 5 heele etiketten van Kwatta's 5 cts. Manoeuvrereepen. Men mag meer dan één inzending per week doen, mits men zich aan bovenstaande voorwaarden houdt. Men gelieve bij elke inzending duidelijk naam en adres te vermelden. Alle inzendingen blijven het eigendom van Kwatta. De deelnemers staan door de deelname hun rechten aan Kwatta af. In gevallen, waarin bovenstaande voorwaarden niet voorzien, beslist de Directie van Kwatta. Over deze prijsvragen wordt niet gecorrespondeerd.

De uitslag wordt iedere week bekend gemaakt in de dagbladen. Inzendingen moeten geschieden aan: N.V. KWATTA, Breda. Afd. Prijsvragen.

KWATTA'S 5^{ct} MANOEUVRE REEPEN

ABONNEERT U OP DIT BLAD

DRAAG GEEN BREUKBAND!

Na 30-jarige ondervinding heb ik een Breukverband-Apparaat voor mannen, vrouwen en kinderen gemaakt, hetgeen breuklijden verhelpt.

Ik zend het op proef!

Indien U bijna alles beproefd hebt, kom dan tot mij. Waar anderen gefaald hebben, daar heb ik mijn grootste succes gehad. Zond onderstaande coupon heden en ik zal U gratis mijn geïllustreerd boek over breuken en hare behandeling toezenden, waarin ook mijn Breukverband-Apparaat is afgebeeld met de prijzen, ook de namen van vele personen, die het beproefd hebben en hoogst dankbaar zijn. Het geeft directe verlichting, wanneer al het andere niets helpt.

Ik maak het volgens Uw maat en zend het U toe met absolute waarborg, dat het U voldoet zal, of ik zend U het geld terug. Ik heb den prijs zoo laag mogelijk gesteld, zoodat rijk of arm het koopen kan. Ik zend het op proef ten bewijze dat hetgeen ik zeg, waarheid bevat. U alleen oordeelt en indien U eens mijn geïllustreerd boek gelezen hebt, zult U even verrukt zijn als mijne duizenden patiënten wier schriftelijke dankbetuigingen voor U ter inzage liggen. Vul onderstaande gratis coupon in en post die nog heden.

Photo v. d. heer C. E. BROOKS die zich zelf en duizenden anderen van breuklijden bevrijdde. Indien breuklijdende, schrijf dan nog heden.

GRATIS INFORMATIE-COUPON

C. E. BROOKS (2191 D) Singel 25 - Amsterdam
Gelieve mij te zenden, franco per post, in onbedrukte enveloppe, zonder eenige kosten of verplichtingen mijnerzijds, Uw geïll. boek en volledige inlichtingen betreffende Uw Breukverband-Apparaat.

Naam:

Adres:

Uw
annonce
hier...?

Vraagt tarieven aan:

Centrale Adv.-afdeeling
N.Z. Voorburgwal 69-73
A'dam C. - Telef. 46878

VRAAGT EEN ADRES

van een zieken of eenzamen Nederlander om daarheen geregeld Uw nummer van „De Stad” te kunnen zenden aan: J. P. C. MEEUWSE, Vlietstr. 2, Amsterdam (Z.)
Strooken (zonder postzegel) worden dan toegezonden.

MONSTERS van beide
Creams ontvangt U na in-
zending van 10 cent porti aan
POND'S EXTRACT Co., Dept. 163
AMSTERDAM

Naam:

Adres:

POND'S VANISHING EN COLD CREAM

VERZORGT UW TEINT 130

Levensverzekering Mij. „HAARLEM”
Haarlem - Wilsonsplein 11 - Opgericht 1873

Sluit alle soorten Levens-, Pensioenen-
en Volksverzekeringen

Witte Tanden: Chlorodont

de heerlijk verfrisschend smakende pepermint tandpasta Tube 35 cent en 60 cent